نہیں خوف کینا ٹھوہٹہ بہنسیدا ویکھو تج اس رُن گوار دا نے
نیوین نظر تے ہیر دیول ویکھی کرہی سینتاں تیج رمز مار دا نے
کاسہ ہن گہار اندا گہر دستیں تمنوں خوف نہ رب قہار دا نی
ہیری پیر نوں رب توفیق دتی اوہ تاں خاص رفیق جبار دا نے
تینوں ذرہ شعور نہ عقل ناہیں جیہڑا عاجز اناں وگار دا نے
ہیر آکھیا ایہ چا کیہا ٹھوہٹہ بھن فقیر نوں مارنا کجے
جیہڑی گن پرا فقیر ہوئے بھلا اونہا نداپیر تنان ہارنا کجے
ہیری بوہی نی فقر کیوں مار ٹوئی وسدگہر انہوں اجاڑنا کجے
جیہڑی گہر اندیاں جاپڑا انساں اہرین گھر چاک کے ایس لیجاونا کی
گھر سیرا ئے ہین نال کولن چا ئیوا ایتھوں گوار ہی تر دیجاونا کے
جیٹی ہو فقیر دی نال جگڑین ایس جسند اشان ونجاونا کے
جیہناں صرف اللہ دا آسرائے اوہناں چھیاہنوں فیر دونا کے
بھلا کہیکی آہندی نیک پیا جدی ہوتی پڑھن نماز آئی
ڈہی سوہنی تے چھوٹی ڈوہنی این اجے تیک نہ عشق تھین باز آئے
وچہ پیلیاں آپ خوار ہوئی گنڈ بنت بنائکی ساز آئے
ایس فقر دینا لگی ویر چائیو او دل جاوسیں تن نہیں ونسنا این
تیری کوار نوں خوار سینار کرسی ایس جوگی دا کجھ نہ کھسنا این
تیری جیہناں ہین لکھے پڑھیا ہاں نچ تی اوداٹیا ہین انگو ہسیانے
حمائیت ادی کہوتری لت مار ہو ہور تا زنان توں وچہ نوتہیاں دے
ایہ مست ملنگ مین مست ایدو ان الیسے بکرتے ٹکرنی جو تہیاند ے
ایہ مست فقیر نہ چھیڑ کوئی کوئی بدا فنا گل پا سیانے

ٹھوہٹہ میں ولا مرشد بخشیا سی بڑی قیمت لکھ ہزار دا نے
وارثشاہ نی مکر سکہیادتا ویکھو جھگڑوں ہوں مول نہ ہار دا نے
جیہیں کیہا غصہ کیہاں ہیر تائیں ترت گل تساڈ ڑی سارڑ دا نے
پریشان حیران پشیمان ہوئیا ایہ وعدہ پروردگار دا نے
بی پرواہیاں رب دیاں ویکھ وارث بخشنہار عاصی گنہگار دا نے
جیہناں اک اللہ دا آسرائے اہناں فقر اندیاں کہار نا کے
تھوڑی گلدا بڈا او دہا کرکے سوری کمنوں چاپ دگار نا کے
جیہڑی عشقدیاں گلیاں بیچے اوہناں لوتیانال فرسار نا کے
لڑ یئی نال برابری آپ کوڑ ہی سوٹی پکڑ تیہانوں مارنا کے
صورت فقر دی ویکھکی ہیر بگڑ جھگڑا او سدنال بھڑ لاونا کی
بوہل اہکاندا ہولسن جو ہڑیدی ہم شور مرش دڑات کرادنا کے
وارثشاہ ایہ حرص بغاندہ نی اوڑک ایس جہانتوں پا دنا کے
گھر بار بتیر اسیں کوں کوئی جاپی لدکی گہروں جہاز ایانے
سانوں خاطر تلے نہ لاونی این ویکھ جو گیتی نہ تہتیا نے
وارثشاہ جوانیدی عمر گذری اجے طبع نہ حرص تھین باز آئی
ٹھوٹھی بہن فقیر انہوں مار این اگے ربدی اکھکی دسنا این
نال جو ہڑیدی کہتڑی گہلن لگا وارث شاہ فر ملک نے ہسنا این
تینوں سدہ کامل ولی غوث دستی مینوں ٹہنگ دسی نہیں جھوٹیا نے
ساڈی کھونسیر نوں نہیں پا دچو بربہانوں ڈہیر لا ئی ان ہوشیا نے
وارثشاہ میاں نال جو برپا گم لنگ سیکی جو بران کہو ٹہیا نے
مارے جان کہیں پی اوجر جان پاندہ لئیندیا کجھ جا سیانے

ماڑا ہو شاہ دی ان ہو پلنگ بہکی سانوں چھوچہ پھول نہ بہاوداین
پچونک پا گئی سرقہر والا توں تاں یارنوں ہی دکھاوداین
تینوں ہتھ نہ آوسی کوہ ہیری جیہاں سہتی تے چغلیاں لاوداین
سنی جوگیدی مار کی سنجہ کدموں جیندیاں جاوڑاں ہے دکھاوندے
تیرا یار آیا اساں ماہ بہاوداتی ہور کی موہنوں اکھاوداین
تیر نیال جو کرا گئی ملک وچہی جہے جہنے لوتیاں لاوندیاین
بہلا کوار ہی سانگ کیوں لاوندیاین جیہی ہوبہہ کیوں شیہ بناوندیاین
لگی وسناں کہوہ وچہ پاوداین سرد کا مگنوں لوتیاں لاوندیاین
ایڈی لنگدنیال کیوں گل کریں سید نال نکاح پڑھاوندیاین
سہتے نال لونڈی اوہنہ بگڑ مہلی جیندنیال جہڑیندیاں جاوڑیوں
کہیر سہیلیاں توڑ کی کہٹ ہویاں ڈاہ لیوی سوہنی ساوڑیوں
اندر ون پلنگ توں ہیر نکا کیتی کیوں ماریو جی کڈہا ولینوں
گہڑی گہڑی نالوں اکوار کٹیاں ہیوں تکیاسی اس لاڈلینوں
دوہاں وٹ لنگوٹڑی لی جہلی کاری وچ جہلی سنیدہاں مہینیاں دے
جٹ ماندہانیاں پہہ سٹیا سر ہینیاں سر ہینیاں نال وڈہانیاں دے
رانجہنا کہا گئی مار پہر گرم ہویا مار و مار یا بہوت فتور دی نے
کمر بہکی ہیر نوں یاد کیتا لاہتا پنا ملک حضور دی نے
جدوں نال مکور دی گرم ہویا لاٹاں چھڈیاں تا تنددور دینے
اونہاں مار سوار یا راولی نوں سچست ہوئیاں لاہاں سو
مالی توڑ جہنجوڑ کی بگڑ گتوں ڈونویں وٹ ہرو یچہ ہوبیاں سو
گتی لک مکورتی بگڑ گوں ڈونویں بانذر نوانگ نچایا نسو

ماں جو گرنیدی توں ماں لگیں اکہیں نہریاں نال ہیراودایں
اکہیں ماپسرمہ ٹکاوندی این موہنہ باند نیال ہیراوندے این
تیرا کم نہ کوئی وگاڑیائی ایویں جوگیدی ٹنگ بہناوندی این
سہے اڑتنی پڑتنی یار سٹوں ایویں تنیاں ہی جگاوداین
دیکہو جوگینوں مار کد ہیر کدہوں کوئین وسنوں آن جہوڈاوندے این
ایس گلوچوں تمدہ چاہنا کی وارثشاہ تی چنبیاں لاوندے این
ہبلا جوگینوں ہی بہر ماوندی این تے جیبہ کیوں ہی لبکاوندے این
کالی جو گیتوں گت پوماوندی این تے لنگ گودی بہنواوندے
وارثشاہ دنیال اوہنہ جاہ اوہل کیہا ہے بجہارتاں پاوندے
گردآں ہویاں وانگ جو گساندی ڈہاہ گہتیونے اوس دی نوں
اندواڑکی ہیر نوں مار گنڈا باہر کیتیوں لڈہا ولی نوں
اونہاں کنگٹ مار تباہ کیتا جوین اکہلی کٹی جاولینوں
وارثشاہ میاں نال مہلیاندی ٹہنڈ گہتیونی اوس تا ودی نوں
نکل جہٹ کیتا سہتی راولی تے پاسی ہینیونے نال کوہنیاندے
وارث نواب حسینخاں نال لڑیا جویں اوہمند وچہ جوہنیاندے
دیکہہ پریمد نیال خم ماریائی اوس فرشتہ بیت المعمور دی نے
ڈیرا انجشی دا مار کے لٹ لیتا فتح پائی پٹہاں قصور دینے
وارثشاہ جاں اندروں گرم ہویا دتا دوکہڑا کہا قصور دا جے
گتاں پٹکی مار خراب کر وا موراں ہینکے لال کرایاں سو
کہوہ چہونڈیاں گلاں تے مار تڑاں سوتی مگر تے لانجایاں سو
جیہار جہہ قلندراں گہول ہوندی سوتے لاگی خوب نچایاں سو

منتاں کر رہی ہاں ادّی ناہیں سن جوگیتوں لکّیں لوائیاں سو
اونہاں چھہندیاں جال پو کار کیتی پنج ست شتندیاں آئیاں نیں
اونہاں ہار کی دہک کے رکھ گے گہروں کڈھ کے ناگ چڑھائیاں نیں
وانگ لشکراں آنکی گرد ہوئیاں فتح پا کی قلعہ چھیڑ آئیاں نیں
بازتوڑ کی تا بیتوں لاہیئوں نی معشوق دی دید سہا گئیاں نیں
اگی ویرسی نواں فرہور ہویا ویکھ بہر کدیتی بہر کا گیاں نیں
صوبہ دار تغییر کر کڈھ چھڈیا بڈا جوگینوں واعدہ پا گئیاں نیں
جوگی ست حیران ہو رہیا کیہا جادو گھول پوا گئیاں نیں
رابہار وندا ای کرلا وندائی مینوں کم تہیں ایہ گوا گئیاں نیں
گہروں کڈھیا عقل شعور گیا آدم جنتوں کڈھ حیران کیتا
شداد بہشت تہیں رہیا باہر نمرود مچھر پریشان کیتا
ہیر حیب بیٹھی اسی کٹ گڈھی ساڈا واہ پیا نال ڈوریاں دے
ایہی گل کو چجدی آن وچی جوگ لیا سی نال نکوریاں دی
اک رن گئی دوہا دُہن گیا لوک ماردینا نال بھوریاں دی
اساں خیر نہ لگیا اونہاں دیر کیتا مینوں ماریا نال اپھوڑیاں دے
دہوا آن ہو بجدار وکی آہ ماری ربا میلکے یار وچھوڑیو کیوں نیں
کوئی اساں تھیں آن گناہ ہویا ساتھ فضل دی توڑیو کیوں نیں
گہروں کڈھیا بہت حیران ہویا ربا فیر مُن ایس گھر کدوں وڑساں
پچھے شہر رہیا ہیر پان بہایا نذا باحیا باکی کہیڑیاں نال کرساں
سب شرم رسول مقبول ناہیں ہتی لاوسی تاکتی گھاٹ ترساں
مرد پیر دی ہیز جی آن ملے نال سنگ دی اکی جھنگ وڑساں

جوگی واسطے سائیں دی رٹھنا ہیں وارث شاہ نی آن جہیڑ ئیاں سو
وانگ قابلی کتیاں گرد ہوئیاں دو دو علی الحساب لگا گئیاں نیں
دگی دیکی ست پلٹ وسنوں ہوڑا [illegible] مضبوط بہا گئیاں نیں
نال فقری یاردی پاس بیٹھا باہوں پکڑ کے رنّاں اُٹھا گئیاں نیں
ملی وچ جہیڑ دی کھوئی نی دوہی اگ تے اگ لگا گئیاں نیں
جہیڑیاں رانا نذا خوف رکھ تیڑ نینوں سوتے اتاں بل بخشیاں نیں
گہروں کڈھ آروڑیتی سٹیائی بہشتوں کڈھ کے دوزخ پا گئیاں نیں
اگی ہوہتینوں جہوڑ کی خفا ہوندا اوتوں لمبا پسار بنا گئیاں نیں
وارث شاہ میاں بڈا سحر ہویا پریاں جن فرشتیاں نوں لا گئیاں نیں
سجدہ واسطے عرش توں ملی دیگی جویں رنّیں ریند شیطان کیتا
وارث شاہ حیران ہو رہیا جوگی جویں نوح حیران طوفان کیتا
اوہ وطر ا تھیہ نہ آوندا ئی لوک دی رہے لکھ ڈھنڈ وایاں دے
شرم رہیوں ہی مینوں لے لبہ سنڈیاں ماریا نال پہوایاں دے
نوماں بے حیاندیاں ربان ڈبا دیاندیاں کیکر متھ آوں نال زوریاں دے
وارث شاہ زور آور زور باندی ساتھی رن تے کم نہ زوریاں دے
ہیر اُبرڑھی جہاز سی آن لگا بنی لا کی فیر مر ہور جھپیو کیوں نیں
وارث شاہ عبادتاں چھڈ کی تے دل نال شیطان دی جوڑیو کیوں نیں
مشہور سان ہیر نوں لین آیا مٹر کہنا وطن کے نال گھر ساں
بلی دم ناہیں دیاں حاکماں نوں لیوں سعا جو تری جاچڑ ہساں
اکی میٹھ کنارہ میں جاکے کشتاں پڑہاں سفتاں تے ذکر حق کرساں
منوحصہ تو ہیں تے نام تیرا وارث شاہ دا نام دزات پڑہ ساں

ایہ کم سی اہل ہنر اسیا مذاسیاں گلاں نوں ترت بھلا میہٹا
جدوں اگ نے دھپ تاپایا مذوں چھانول جھوہٹیری لا میہٹا

گوشہ لا کی سالس چڑہا دو آری کوئی ہڈ اہنت ہی آ بیہٹا
سایا سکھنی دیکھکے سٹ بھورا ونگ عہدیاں ڈھاسنالا بیہٹا

ہیتہ سر ناگلو چہ پا مالا ساری انگ بہبوت رما بیہٹا
وچہ سکھنی چہاندی لا تاڑی ونگ بڈی تپسیاں آبیہٹا

لال اکھیاں بہکھدیاں اوس سندر اتی ہو شنوں دلوں مٹا بیہٹا
وارثشاہ اوسوقت نوں بہوردا جسو بلڑی اکھیاں لا میہٹا

ریٹ اکھیاں کھیاں بندگی تے گہتی جلیاں وچہ ہو رہیا
کری عاجزی وچہ مراقبہ دی وزات خدائی ور رہیا

وچہ یاد خدایدی محو رہندا کدی بیہہ رہیا کدی سو رہیا
کدی رو پت سائی پت گرس پت نوں کیوی ہم سر ہو رہیا

پیراں آپ زبان تیتیں حکم کیتا بچہ جاہ تیرا غم کہوہ رہیا
آواز آئی بچہ رانجھیا او تیرا صبح مقابلہ ہو رہیا

رانجھا خوشی ہویا بہت دل اندر کہندا یار دا سیل ہو رہیا
وارثشاہ نہ فکر کر مشکلاں دا جو کجہ ہووناسوئی ہو رہیا

روز جمعہ دی ترنجنہ دڑ کیتی ٹرنکلی کنک اڈیلیاں دی
جویں کونجاں دی ڈار آ اُلتی باجنن بہرن گھور ری اوہ بیلیاں دی

دہمکار پئی گئے تی دہرت ہلی چھیٹے پاسنی گرب گہیلیاں دے
دیکھ جوگیدی تہا نوچہ آن وڑیاں دہمکار پئی گئی چوڑ بیلیاں دے

وارثشاہ اوشناک جو لٹ لیندے عطر واسطی ہٹ پہولیاں دی

دہوآں پہولکی رولکی سٹ کہیر توڑ سہیاں بہنگ کہلاریانے
ڈنڈا کونڈم اپہنیا اتی گاہ حقہ کہت کہت کی لڑیاں یاریانے

دور کیا یہ تی پوست افیم گر پہول پہا لکی پیپا ڈاریانے
صافہ سنگلی جمبی بہنگ گگر ناو سمر نادہوپ کہلاریانے

کرن پہلو آپہلو آمار بہکان دین دہیر ماں تے کہلے ماریانے
وارثشاہ جو دلاں پنجاب لٹے لوتیں جوگیدی سدھاریانے

قلعہ دار نوں مورچی تنگ ڈیکی شخون نی تیار ہو بجیاندی
ترہا پوی جون دھاڑ نوں غنیمہ چہو اوتہ ہو شیاندی میکہ گجیاندی

بہتے نس گیاں اک رہی باقی سون چڑی اوتے جاوچنیاندی
ہار ہاہی میندی جانا ہیں پر دیکھہ موت نہ بچیاندی

خالی ہوچہیٹی سٹ ستر زیور سبہ جان بہانیاں تجیاندے
ملک الموت عذاب تہیں کرہی ننگی پردہ کسی دا ناہیں بچیاندے

اوتوں ماد وچا کی کرہی نعرہ اکہیں لال کرکے مونہ ٹیاندے
وارثشاہ حساب نوں پری پکڑی صور حشر دا دیکھہ دے جیاندے

کوڑی اکھیا مازہ بہا ہوڑیوی مرجاونگی اللہ دیوانیا نوے
لگی ہا ہوڑی با ہوڑی مرن جانوں کہہ لیسیں مٹا مستانیا نوے

عزرائیل جم آنکی ہی بوہی نہیں چہد دا نال بہانیا نوے
تیری ڈول ہے دیو دی اسی پریاں اک گٹ لگی مرجانیا نوے

تیرا ہیبت نہ دس ساں کول کسے میتاں قسم قرآندی کہا نیانوے
تیرا ہیر نوں دیاں معام لکا کولاں اکھیا میں من جانیا نوے

تیری سبھ سنہری جا اکھاں ہیرین وسدی جا لگی ہنسیا نوے ۔ جو کجھ کہیں سو فیر جواب گھلاں نیتاں اوسدیاں نال ہم تانیاں وے

ہیر سوئی جیہڑی تدھ ہی اسی حال تہیں ہنیں پگانیا وے ۔ تیر لویا سطی اوسدی کراں منت جا ہیر اگی سٹنیا نیاں وے

وارثشاہ دی کریں مراد حاصل گل حلقدی کم دیا بانیا وے

جا ہیر نون اکھنا بھلا کیتو سانون حال تہیں جا پچھا کیتو ۔ والنازعات پڑہی باب جا دی اذا زلزلت جا گدی فال کیتو

جھنڈا سیاہ سفید سی عشق والا اوہ گہت مجیٹھ عنم لال کیتو ۔ دینا بیگدی گرجو ہی غلجہ ڈیرالٹ کی جا کنگال کیتو

طلا کندن اگدا تا دیکی جا اندرون باہرون لال کیتو ۔ احمدشاہ وانگون ہیری ویر پیکی پٹ تہدکی چکدا تال کیتو

جیہڑیاں جال پچالیاں کہیڑیا نیوں برطرف یا فتج ہیینوال کیتو ۔ فتح آباد جا دتیانی کہیڑیا نیوں بہار بہنیدی ویروال کیتو

چہڈن ہین سیال تے ہیین ہاں وچہ کہیڑیاندی آ جال کیتو ۔ جان ہین گیا وہڑی ہہتی آل رلکی ہیڑی چور وانگون میر اہ کیتو

کر کی لوک وکہاوڑا ویاہ والا ڈولی چڑہین لگے حال حال کیتو ۔ نادرشاہ تون ہند پنجاب تہڑ کہیری ہابداتدہ بہو نکال کیتو

پہلے جو دہرہدایت جاک کیتو جا جگ اتے ہیینوال کیتو ۔ ساڈیاں پچال کنگال کرکے حالفال تہیں جا پچال کیتو

تدون ستہری پٹ کرجاندیسین جلدون اساندینال وصال کیتو ۔ تہون لا لگی مکہہ ہووایاں نال کہیڑیاندی اشتغال کیتو

اسان عاجزانون ترسایا وچہ جلگدی جا پایمال کیتو ۔ تیری باب درگاہ تہیں ملے بدلہ جیہا ظالمی تدہ ہین نال کیتو

راتدن ہم دعایاں دیونا ہاں ہینون عشقدیو چہ ڈہنڈال کیتو ۔ دتوا اپنا شوق تے سوزستی وارثشاہ فقیر نہال کیتو

کوڑی آپنا آپ چہڈ بیٹہے نیز اغصند اجیو وچہ کہیسا ئی ۔ سہج آنگی ہیردی کول بیکے حال جو گیدا کہولکی دسیائی

چہڈ ننگ ناموس فقیر ہویا رہی رو ندڑا کدی نہ ہسیائی ۔ اس حسن گمانون ہتہہ پہڑکی آہ قہرداتیر کیون کسیا ئی

کہیڈن گئی ساں نال سہیلیاندی مینون آپنا پہیت اوس ۔ اس عشقدی اگ نے ساڑ دتا اگ قہر دا اوس تے وسیائی

گہرون مار کے ہیٹیاں کڈہیانی جا کاڑہی باغ وچہ وسیا ئے ۔ وارثشاہ دی رات ہینہ وانگون نیر اوسدے ہینا ندا وسیائے

کوڑی ویکہہ انجہیڑی کجہ کیتا کہول جیو دا بہیت لسیا ئے ۔ منصور نے عشقدا بہیت دتا اوہنون ترت سولی اوتی چاڑیا ئے

رسم ایسن جہاندی جیب ہناں سو ہنون بولیا سو اوہ ماریا نے ۔ طوطہ بولگی پنجرے قید ہویا اینوین بولگی اگن سواریا نے

یوسف بولگی بہنون خواب دے اوہنون کہو دیوچہ اتاریا نے ۔ وارثشاہ قارون نون سنی دولت ہیٹہ زمین دیچ چا نگہاریا نے

جاک ہو لگی گہولیاں چار ودے جدن اوس دا جیو تدہ گہسیا ئے ۔ اوسدی نظر دی سامہنی کہیڈدی سین ملک اوسدے بابداسیا ئی

اساہوری وہٹری ہو بیٹھی تدون جا لگی جو گو وچہ دسیائی
مار جھلیاں نال حیران کیتا تدون کالڑی باغنون نسائے
ڈولی چڑہی تا یار تون چھپ بیٹھین تدون ملکسا تینون ہسائے
جدون روح اقرار اخراج کیتا تدون جا قلبوت وچہ دسیائی
رانجھا وانگ اشتر بیاندی جدا ہو ٹکی بیٹھ تھین ہار رہیا
تون کھیڑیاندی بنی جو دہر تے رانجھا روٹکی مکران ہار رہیا
اوہ ورن ملی تون ستر خانہ تہکہٹ کی انت نون ہار رہیا
شکر گنج مسعود ہو دو دو انگون اوہ تان نفس تے حرصنون مار رہیا
عاقی ہو بیٹھی اسی جو گڑی تھین جا لگالے زور جو لاونا این
سر مہ اکہیاند نوچہ باونہ این اتے بڈا گھمنڈ لواونہ این
رخ دیکہی یار پیاری تا ٹین سیدا رانجھی دینال لڑاونہ این
رانجھی کن پڑا لگی جوگ لیا اسان جرنہ جوگ تے لاونا این
عاقی ہو ٹکی کھیڑیا نوچہ وڑ بیٹھن عاشق جندی وار جٹی نے
جیہڑا ویکہہ کے تہتال ہووی کیچ قتل نہ ہان ہیٹی نے
جوین جوین کیتی تون تون ہو وے این نال جوا ستیون کیٹی نے
لیکے شہ سہیلیان وچہ بیلی تون تے دہا وندی سئین ڈٹی نے
دعوی نہلگی کہنہ تان ہو لڑی بتیر مارکی آپ نہ جٹی نے
جنہان کو نت بہلا یا چہڑا انی لکہہ مولیان مہندیان گھتی نے
شہی چاپٹ ہلا لگی طوطڑیون پچہون کنگر روڑنہ سٹی نے
جوین مرشدان پاس جا ڈگن طالب تون سہتے دی باوندی پیر فقیری
بخشے نت گناہ خدا سچا بندی لکہہ گناہاندی پہر پہیڑے

آیا ہو فقیر تان لڑی سہتی گرا قہر دا اوس تے وسیائے
پچھا دیہ نہ مار یا جا ٹکی نے بہت عشق دا عاشقان دسیائے
جدون سئین نے کو چدا حکم کیتا تنگ تو برانفرنے کسیائے
جیہڑی مسی بنوین سوا وہ حضور ہوئی وارثشاہ نون پیر دسیائی
نینان تیر تان جٹ نون قتل کیتا چاک ہو ٹکی کہولیان چار دہیائی
انت کن پڑا فقیر ہویا گہت مندران وچہ اجاڑ رہیا
تینون چا کدی اگہدا ملک سارا اینوین اوسنون مہنا ہار رہیا
سدہا نال توکلی ہٹن بیڑا اکی وچہ ڈبا اکی پار رہیا
اسی حسن تے مغرور بیٹھی چار چشم دا کٹک لڑاونا این
لکہہ زور تون لاجی لاونا این ہان تڑہیان ہتہہ نہ لاونا
سیتا پوج مہیٹا سیندا وانگ دہر سونے لنگنون اوس لیا ونیا این
وارثشاہ اوہ باغ وچہ جا بیٹھا اسا باغ دا حاصل لاونا این
پچھا انت نون دیونا ہو وے جنون جہگڑا اوسدا کاسنون مٹی نے
ایہ عاشق وپل انگور دی ہین ہڑہون اینون لانہ پٹی نے
ایہ جو بنا نت نہ ہوونا این پیر یار دے دہو ٹکی جٹی نے
پچھے ناہ دیچی سچی عاشقانون جو کجہ جان تے بنی سو کٹی نے
اٹھی پہر دسارہی نہین حبا کدی ہو رشدی اکہہ پرتٹی نے
اٹھہ جوگی تے جا ٹکی ہو حاضر ایسی کم وچہ ڈہل نہ گھتی نے
وارثشاہ کی کہا ٹکی کہیڈر دہون جد کہا ئی وسدا گئی نے
کرین سبہ تقصیر معاف میری پیرین پوا نکے منتی نال ہیری
ہیر کری ترلے سہتی تا منی گہڑی گہڑی اوہ پاوند صدقہ فقیری

توبہ تایب نصوحی دی کراں بے باجھوں تساں اساں نوں کون فقری
اساں کسی دینال ہے کجھ ناہیں مطلب کے یا خوشی ہاں نہ ہجر
غصہ نال ایہ وال پکاں واگوں ساڈے مینانڈی نیر کیکلوں ہے
ہیر پر ہیر بکری ہی ہتھی ناہ سنی اسیں آپنا آپ وگورہے
ہیر آں جناب وچہ عرض کیتے نیاز منداں یاں بخش مرخور لیانے
نہیں چاہی باجھوں چہیدگی اوہ دولت مکدا اساں نگ جو سو لیانی
ساں توں بخش گناہ تقصیر ساری جو کجھ تدہ توں لیا کون بولیانے
ہیر اکرم کر لے باجہ دماں جو کجھ آکھیں ہیں تیری گور لیانے
ہیر لیا ر آیا چل ویکھہ آکی پی ماردی ہیں نت بولیاں نے
جہیڑا انڈہ قدیم دا یار ہیر اجس گنہندیاں جھوڈیاں کہو لیانے
پیا لعنت دا طوق شیطانڈی گل اوہنوں رب خوش تے جانا این
اسیں جھوڈی میل جکا بیٹھی وت کراں نہ سیونا پاڑنا این
اگی جو گیتیوں مار کرایائی ہن ہور کی پڑتنا پاڑنا این
غرض واسطی آکھی پوین پیرین غرض باجھ کوئی کسی یار نا ہیز
گھر بار توں چا جواب دتا ہور آکھہ کے پڑتنا پاڑنا این
آدہ ہتھی رب دا واسطائی نال بہانیاں ڈی سہنا بولیی نے
کم بند ہودی پر دیسیانڈا نال مہردی گہنند نوں کہولیئی نے
پیر دا سطی کم ہی سمجھ بی بی جان گھولیئی تے نہیں ڈولیئی نے
جوگی چل بنائی باغوں چون ہتھہ ہنکی شہر ابولیئی سنے
چلنا لیمری توں ساں بہاگ بہرئی میل کرنی وچہ دچولیئے نے
جہناں واحد دی کم کیتی وچہ سر گدی لیں جھڑولیئی نے

وارث شاہ منا ورٹا اساں آندا اساڈی صلح کرا ئنڈا نال تیری
لوکاں بہنی ماری تے بی کہٹی ماری شرمدی ایدی روہی رہے
نیل مٹیا نہ یوچہ دی رہی لکھہ لکھہ سیلہ اوتہی ڈہہ مور رہے
وارث شاہ نہ سنگنوں رنگ آوہی لکھہ سوہ ہسید یوچہ ڈبو رہی
کیتی سبہ تقصیر معاف تیری دوما بول بے جو کجھ بولیاں نے
گولاں ہاں سنہڑی اوس گہلے تیری نالیاں اوہ ہبچولیاں نے
ہجھی ہیر وندا اوڑی ہیں ہیری تہتہوں وارسی گھولگھو لیانی
گھر بار تی مال زر حکم تیرا سبھی تیریاں ڈھانڈیاں کہولیاں نے
جس ذات صفات چودہر احیدی ہیر نوں واسطی چاریاں گہولیانے
وارث شاہ گماندیاں میٹھا نہیں بولدا مار دا بولیاں نے
جہوٹھہ بولیا جنہاں بیاج کہادی تہناں ہو جہ بہشت نہ وڑنا این
ساں نوں ہارلی ہیر اپنیاں نوں چاہڑ سیج تی او جنہوں نال جہاڑنا این
توبہ نصوحی جی مونہوں بولاں نک وڈہ کی گوہی تے چاہڑنا این
گل سمجھ جنہاں نہ مطلبی ہے باجہ مطلبی ہاں نک بکارنا این
ہیر نال نہ وارثا بول اینویں متھی ہوجاکے کوئی کارنا این
ہوئی ہیر وندا اوڑی شہدیاں دی زہر شیر وانگ نہ گھولیئی نے
مطلب واسطی شہدیاں شاہ مرداں دگر گیاسی سمجھ بجولیئی نے
تیری جہی نیاں ہیر میل کرنے جیو جان بی او تہوں گھولیئی نے
جو کجھ کہیں سو سیر تی من لئے عمی تا دیوں ہول نہ ڈولیئی نے
کوین ہیر تی آیا بخشید امیں ہووے کہنند ووڈہ دیوچہ چل گھولیئی نے
ہیرن پوائی تے ست سلام تینوں یار میلیئی میل منولیئی نے

رانجھا پیر دی نال جی آن میلین تمنون یار ملسی آن مولئی نے
جوین مسجدی قصا نماز ہوندی رضی ہو شیطان نے بچدائے
جاہ بخشیا سبہ گناہ تیرا تینون عشق قدیم تون بچدائے
بہشتے کہند لما بُد اتہان ہر یا جا کپڑ یو جیہ لوکا یا نے
ادتی بجر و بہہ سور وک رکہی جا فقر تے فیر ڈایا یا نے
اسان روحان بہشتیان ہتیان لون تا دو خیدا کنہون آیائے
ایہ تان خاص شیطان دیان ہین تان سان کہولکی چاسنا یائے
تون تان بہت مغرور نہ ہو دین ہرگز کالا مکہہ شیطان کرایائے
بہت منتان سہتی دیان دیکہکی تی رانجھی یار وا جیو بہر یائے
جدون خلق پیدا کیتی رب سچے بندیا نوا سطی کیتی نی بسیار ہی
بادشاہ سلطان تے خان دیوان ہور مہند و ہوس نگار نگ دہاری
ایوا ایہی ہہتہ وجہ آ وڑہی سبہ او سدی آنت دہن کرن ہاری
ایہا مول حساددا ہوئی پیدا جہنا لمبہ جگتیدی مول ماری
ایہ کرن فقیر چار جیا سنون انہان رانجھے تی رانی نے سبہ ماری
سہتی گہنیا پیٹ نے خوار کیتا کنک کہا بہشت تہین کڈھ ہیائے
اگہہ رہی فرشتہ کنک دانہ نہین کہاؤنہ حکم کر جہڈیا نے
ایہ دیکہہ شیطان مردود ہویا نام رنا نا مذا برا کر جہڈیائے
مکہ سا ہمنی آیا سی رابعہ نون جدون نہر وچ جیو لوس گدیائے
بری ہر دے ہوندی تہویاں نون ہونہ جہو ہند اکا سغون ڈٹیائے
حق فرض عورتا وہا دین آیا جنازہ روا تے عقد بد ہیائے
انہان رنا ندا کجہ اعتبار ناہین ہر بار اسان جا ہر دیائے

وارثشاہ تون نال ملاں وڑالی گلان چہیڑ دیہ اکہی بہولیئی نے
تون سہتی دی جیو وچ خوشی ہوئی دل رنا جہلڑا کجدائے
وارثشاہ چل یار منا آہی لسیتہی تون کہاڑا مچدائے
جیہا وچہ نماز وسواس غسون عزرائیل بنا لیائے
جدون اوندی جوگینی او وڈہی چہیان آپنا مکہہ ہوا یائے
طلب سینہ دی وگیا ان جہلڑ یار وا آخری دور ہین آیائے
اشراف تی مغل پٹہان سید سبہ خاک در خاک رولائے
سہتے نہیکے بہتہ سلام کیتا اگون سوال جواب پایائے
حال جو رتی چودہری جٹ حاکم وارثشاہ نون رب وکہایائی
کتاب قرآن وچہ ملک ملت اندر زمین آسمان تے چند تارے
اک ساہد اک سنت اک پیر مرشد اکہن جان فلکت سارے
رنان جہوکری جن شیطان اول کتا لگڑی لجہی او تہہ سارے
آدم کڈھ بہشت تہین خوار کیتا انہان ڈایان وہرون ہے گر بکارے
وارثشاہ جو ہنر وچہ سبہ مردان تے دہر ماین وچہ نے عیب بہارے
آئی سیل تا جنتون ملی وکلی رستا اس ایسید دا او ڈہیائے
ولا تقربا ہذہ الشجرۃ نالی سورتی سپ نون کڈھ دتیائے
سگون آدمی حوا نون خوار کیتا ساتہہ او سدا لیس نہ جہڈیائے
بنی آل تے سبہ عیال سیان جیہڑا خاص معہ جہنون ستدیائے
مرد چور تی ٹہگ جو آہی نے ساتہہ برہا یند نبہانی لدیائے
فرقان وچہ فاجکو رب کیہا جدون وحی رسول نون ستدیائے
وارثشاہ ایہ تر سیان کان حرمت پیدا جہنا جہان کم جہڈیائے

چاک سند کے باغ جوان کڈھ چھند و ڈن ہنی ہور کے موہتون انکھلاونہ ہن
انگی فرض تے بہت وڈے ماخن چبان کھولکی باہلپما وئہ ہیا
شیطان غلطو گرٹھی یار تیری سانون آکی بکر دکھاونہ این
باغ چھڈ گہی گوپی بہن جیہی شداد وعون کہا گیا
ادکم جہید جو بہشت دی باغ نہا بہلو وکے تر لنکلنون کہا گیا
نمرود شداد جہان اوتے دوزخ اتے بہشت بنا گیا
مال دولتان حکم تے شان شوکت مہکیا سرن رنڈ لسا گیا
اوہ بہی ایس جہان تے رہیا نا ہین جیہڑا آپ خدا اکہا گیا
تیری جہیان کنیان کے ہوئیان نی بتینون جا کی باغ دا اگیا
باغ تساڈے جیڈ کی جا ونہ این کیئی آ اہتی فیری پا گیا
پنڈ جھگڑ یا نذی کہی کہول بیٹھون وڈو استخرا ہین کڈ پا ولاوے
اوتی رکھیا کی ہی نظر تیری گئی آپنون بہت اونا ولاوے
کی روک ہے کاسدا ایہ باسن سیالون دکھان سوہنا سا ولاوے
کرامات ہی قہر دا نام رجی کیا گہتیا ان وسوریائے
کرین جاور ان جیکڑا ان نال مستی اجی تنک نجان لگوڑیائے
اوتی بیج بیسہ لال وک صبر لو کہنڈ جا ولا ند اتہال لورپائے
گر تر اندی انہان ہانہ جہیا جا جمڑی ونہ بیتا لو آن نون
گہلیا بہن گلایدی توڑ لیا وین جا جمڑی توت سمہا لو آن نوڑن
نجر لو ایندی جاڑ دی کرن لگون اسان پہایا لکنکیا نو لہا نیون
جا کہولکی وکیہہ جو صدق آئی کیہا شک دل آپنی پایونے
جا وکیہہ دسوس جو دو رہو وی کیہا دور دور اان مچایونے

ان کہا تو نمار چلی گڈ ہی وانگون کدی شکر بجا نہ لاؤنا این
ایہ نماز نہ چھٹی پیغمبران تون فرض وتر بجا نہ لاؤنا این
چھڈ بندگی جو راندارا ہ پھڑ لو وارثشاہ فقیر سدا اونہ این
نوشیروان چھڈ عبادو ٹریا اوہ اپنی وار لنگہا گیا
فرعون خدا کہا اُٹھی تے موسی نال اشتنڈ بنا گیا
قارون زران اکٹھیان سیلکی تے بنہ سر تتی نیڈا اٹھا گیا
سلیمان سکندرون لا ہی ستان ہوا تے حکم چلا گیا
مویا بخت نصرانی جار دولا سجی ربنون تیر چلا گیا
حضرت صالح شیخ صنعان نے سو حضرت ذکریا تن چرا گیا
وارث شاہ اوہ آپ ہی کرن ہارا سر بندیا نذی گلہ آ وگیا
اسان اکرسال ہے پال آنذی بہلا دکھان کی ہٹ ولاوے
دسی نہان نہ جانذی فرات تیری گئی آپنون بہت لڈ اولاوے
سیج نال سبہ کم بنا ہوندی وارثشاہ نہ ہوا وتا ولاوے
اسین سدہ اولیا فقیر سچی اسان کہوہ وچہ جہٹو لون لوڑیائے
فقر آہن نویتی گجہ رب ہے اینوین جو گینون جا ودوریائے
لگی لو کانون بہت ڈرا ونذین وارثشاہ ہن اسانون گہوریائے
انہان گہلیاں انب نکار وکہین جا لگائی لین کیجا لو آن نون
انہان سوہری لالیاق فلہ دی لٹوا آئیائی ساتھ جا لو آن نوڑن
وارثشاہ تند وچہ دب سپہا انہان گہتیاں زگن سیا لو آن نوڑن
کیہا اسان نے رب تحقیق کرسی کیہا انگی بنغر کیہا لونے
تنک مٹے جی تہا لنون کہول وکہین متے اکمری کی آن بہلائے

منزل دور ہی دکہراڈہ یار ویہلا اگہہ گئیوں بیمار ودہیاں نے
سہتے کہو لکی تہا لنوں دہیان کیتا کہنڈ چاولا تہال ہو گیا
جیہڑا اچلیا نکل یقین آہا کرامات نوں ویکہہ کہڑ وگیا
جس نال فقیر اندی اڑی بدہی اوہ آپنا آپ وگو گیا
ہرن وقت ہویا سہہ ختم لیکہا جو کوی جمیا جہم ہستی ہو گیا
ہتہہ بہن کو رنشات کری سہتی دلجان بتہین چلیڑی تیریاں مینڈ
کران باندیاں واگ بجا خدمت نت پا وندی ناگی فیریاں مینڈ
کرامات تیری اوتی صدق کیتا تیری حکمدی کشفنی گہیریاں مینڈ
اساں سیدے گل نہ کدی سہتی تیری اسم اعظم حب گہیریاں مینڈ
میںنوں کشف وکہائکی سوہ لیو تیری عشق دفقینی گہیریاں مینڈ
گہر آہیں جاہ جو اکر کے اگہہ ناگنی وانگ گئیون شوکین نے
جدوں ہیں جھڑی تہک ہٹ رہیں جا ہنڈ دیار نانی گہو گئیں نے
بہلو بہلی جان ڈہیٹو عاشقاندی وانگ کٹیاں انت نوں جو گئیں نے
سانوں بخش اللہ دے نام میاں ساہتوں بہلیاں ایہ گناہ ہو گیا
آدم بہلکی کنک نوں کہا بیٹھا کدہ جنتوں حکم فنا ہو گیا
اللہ پیچ بنی برحق میاں ایس قولدا رب گواہ ہویا
قاروں بہل زکوۃ تہیں سوم ہویا وار داوتے قہر الٰہ ہویا
حضرت شیخ صنعان نے خوک چاری منصور فی الفور تباہ ہو گیا
گہر ہیر دی بڑی ہوا تینوں دتیوں جہنیاں نال اگہو ٹہیا نے
جیتوں ماریا اساں نے صبر کیتا نہیں جانڈیدا ایہ کہو ٹہیا نے
سانوں لوٹیاں مار کی تند دی سہیں معہ نہ ڈٹیو نہگریاں جہو ٹہیا نے

وارثشاہ میاں قولدی اونوں اپنی آکی قول بہلاونے
چیہا تیر فقیر دی معجزہ دا وچوں کعزدا جیتو پر وگیا
گرم غضب دی آتش نوں آب آہا برف کشفدی نال سموگیا
ایہنوں ویٹیاں ہیاں کہو لکہیا اوس کہو لٹیا اوہ روگیا
وارثشاہ جو کیمیا نال چہہ سونا تبیوں انت نوں ہو گیا
اوڈیاں نہ باپ بہین بہائی ناکوی خصم ناہ سہیڑیاں مینڈ
پیر سجیدا اساں تحقیق کیتا دلجان تہیں گوڑی تیریاں مینڈ
ساڈی جا تہج مال تے ہیر تیری نال سنے سہیلیاں تیریاں مینڈ
اک صرف اللہ دار کہہ تقوی ہور ڈہاہ بیٹہی سبہ ڈہیریاں مینڈ
پوری نال حساب ہو سکاں وارثشاہ کے کرانگی شیریاں مین
نال جوگیاں مورچہ لایا نے رجی جٹ وانگوں ٹری ہو گئیں نے
کدہ باندیاں سہنے برابیل باندی گہن ہیلیاں اساں تے گہو گئیں نے
وارثشاہ توں چیہہ لے بند گئیوں روح سازقلبوت وچہ پہو گئیں نے
کچہ شیر میتا بندہ سدا بہلا دہروں آدمسوں بہلنا راہ ہویا
شیطان اوستاد فرشتیاں دا بہلا سجدیوں کہردی راہ ہویا
ڈہوں روح بہلا قولدی وڈیا جیہہ جہڈ کے انت فناہ ہویا
بہل ذکر دی لٹی پیاہ ہیر مرادہ نال اوہ چیر دوبہاہ ہویا
عمل باجہ درگاہ وچہ پوں بولے لوکا نو جیہ میاں وارثشاہ ہویا
انت سجدا ایہی نتر یگا کوئی دلیس نہ وسدے جہو ٹیاں ندے
جیٹی ہو فقیر اندہیاں ٹریٹن جینیا پہر پوی نال ٹہو ٹہیا نے
وارثشاہ فقیر نوں چہیڑ دی سہیں ڈہو معجزہ عشقدی لوٹہیانے

کری جہناندیاں رب حماتاں لے حق تہناندا خوب سوال کیتا
کدہ پتھروں اوہنی رب بچی کرامات پیغمبری سوال کیتا
پھرن پاندوالم پہری تے سان چڑھی آئیں لے ہندی واسطائے
سر دماری مرگئی جنگ بازی ہان تتی گنڈہی واسطائے
اتعلقدیال فقیر نار ہو ہیر سیالدی چنڈہی واسطائے
جو کچھ تسیں فرماؤ سو جا آکہاں دلجان تہیں جیڑہی ہوئی آئیں
تیری پاکر باندا حکم لیکے قاصد ہونگی آن کہلوئیاں مین
لیا ہیر سیال جو دید کریں آ دجاؤ ہی دلبرا واسطائے
ساتوں مہر دینال وکہا صورت جہاک پاؤ دلبرا واسطائے
دیدات نہ جوگیوں تکن دیندی تیری جاؤ دلبرا واسطائے
نو کان نیناندیاں کالجہ سینے ہم لاراؤ دلبرا واسطائے
سر صدقہ جان ہے اساندی او سینہ لاؤ دلبرا واسطائے
مینوں کلھاندا اہناں ایں گروں لاہ او دلبرا واسطائی
تیرو واسطی آ ہیں فقیر ہوئی کدی آ او دلبرا واسطائی
تیری نیناں نے مار خوار کیتا کدی آ او دلبرا واسطائی
تیری چالچکو تے جھیل سندے پھیرا پا او دلبرا واسطائی
جان لباں تے آو ندی ساہ کاہلا ملجاہ او دلبرا واسطائی
ہتہاں ہتہاں عشق ہے ماداوہن گشتے ہنی لا او دلبرا واسطائی
مینوں ناہ قرار آرام آوی ملجاہ او دلبرا واسطائے
گھر بار وسار فقیر ہوی تیری چاہ او دلبرا واسطائے
تیری ہوٹہاندی سرخی ہے عجب نے وکہلاؤ دلبرا واسطائے

جدوں شہر کاں آن سوال کیتا تدوں جن وکہن رسول کیتا
وارثشاہ جان کتنے وکہار دتے تدوں جٹی نے فقر قبول کیتا
مینوں سلٹکی عشق کباب کیتا سر گیا ہوں لنڈہی واسطائی
بخشے سبھ گناہ تقصیر تیری لیا ہیر نوں مہی واسطائے
وارثشاہ سمجھا جبیشر نیوں لاہ ولیدی گہنڈہی واسطائے
تینوں ہیر جی بہلکے برا بولیا بہلے وسرائن وگوئیاں مینڈ
وارثشاہ دی معجزہ صاف کیتے نہیں مٹہ دی بڑی ہی جوئیاں
جاکی آکھ رانجھا تینوں عرض کر دا آکہند لاہ او دلبرا واسطائی
زلف ناگوانگوں چہک گہت بیٹھی گلوں لاہ او دلبرا واسطائی
تینوں مار شکار گہر مار خپکا مینوں مار او دلبرا واسطائی
پیرن پیا نوں مار دلت اوتوں بے پرواہ او دلبرا واسطائی
تیرو واسطی سہر اوتے سواہ پائی اسان آ او دلبرا واسطائے
تیرو واسطی اسان ادجاڑ ملے ملجاہ او دلبرا واسطائے
اکی آپ آویں وچہ باغدی ادگہر بیجاہ او دلبرا واسطائے
اسی بہت حیران ہورہی ہاں اوگل لا او دلبرا واسطائی
تیری ویکھنی نوں دل ترسدے ناترسا او دلبرا واسطائے
رنگ زرد دم سرد تی ہین لہو واہ واہ او دلبرا واسطائے
تیری عشقنی مار حیران کیتا کدی آ او دلبرا واسطائے
سینہ سانگ فراقدی پاڑ پائی سیوین گہاہ او دلبرا واسطائے
تینوں جہنڈ کی دہن مین جان کتھے مینوں جاہ او دلبرا واسطائی
لوہڑی لٹیاں نیناندی جہاک دیکے لہر جاہ او دلبرا واسطائی

گل ہوڑ اعتقد دی کیہا ندی موندہ گیا او دلبر اوسطائے
تیری شکل دی شک ہے عجب بنی وکھلاؤ او دلبر اوسطائی
تیری چال چھنکانی ال پاڑی ہیر آیا او دلبر اوسطائے
مینوں لگ جدا میدی ہیاں جھے کدی چاہ او دلبر اوسطائے
صدقہ سید دی نوین پیادہ والا مجاہ او دلبر اوسطائی
وارث شاہ نماز دا فرض وڈا سہروں لاہ او دلبر اوسطائے

لیکے سوہنی سوہنی ہتھ رنے مرگ سوہنی جا لگی کھلنی ہاں
تیریاں ہیریاں عظمتاں ویکھکی تے باندی ہو گھر انوں چلنے ہاں
ہیری ہیری دیکھ مریدہ ہوئی تیریاں جتیاں ہیر تی جھلنی ہاں
دلوں صفا ہو کی تیری ہیر بخشی ہن ہو مریدہ میں چلنی ہاں
مینوں ملی مراد تاں جیوندی ہاں کرو بخشش تاں ایتھوں ہلنی ہاں
اس عشق مراد خوار کیتی توں ملنگ تے میں ملنگنی ہاں
مینوں میل مراد بلوچ سایاں تیری ہیر میں آ لگی ملنی ہاں
وارث شاہ کر ترک بریاں دی دربار العبد دا ملنی ہاں

سہتے جا لگی ہیر دی کول ہیکے بہیت یار دا سبہ سمجھایا ئے
جنہوں مار کی گھروں فقیر کیتو اوہ جوگیڑا ہو ٹکی آیا ئے
اوہنوں ہنگ کے ہیں چڑیاں نے ایتھے آکی زنگ وٹایا ئی
تیری نیناں نے جا ملنگ کیتا مینوں اوہنوں جا بہلایا ئے
اوہ بی کن پڑا کی دن لتھا اپ وہٹی آن سدایا ئی
آپ ہو زلیخا دیوانگ ستے اونہوں یوسف جا بنایا ئی
دتی قول قرار وسار سارے آن سید نوں کونت بنایا ئی
ہو یا چاک نیڈی ملے خاک بھی لاؤ ننگ ناموس ونجایا ئے
دینی دار ہو اس ہواں بیٹھا لینی دار ٹھرا ک کے آیا ئے
گالیں دیکے وہڑیوں کڈھ اوہنوں گل ہوہنیاں گیناں آیا ئے
ہو جائیں نہال جیکریں زیارت تینوں باغوصیہ اوس بلایا ئی
زیارت مرد کفائیت ہو جاصیا نہوں زمر فقر دا کہنا آیا ئے
بہت مدد کیتا ملے ہیر بخشی مینوں کشف ہی نور دکھایا ئے
جھب نذر لیکے مل ہو عقیدت فوجدار تغیر ہو آیا ئے
اودھی زعفوان آب حیات ہونا کیہا جیگرا ایہا بی لایا ئے
وقت نزع دی آب حیات تو میں کیہا بہا ہی بھول بھلایا ئے
مار جالتھیں اوہ بچال رہیا کیہا بہا بیبی مغز کھپایا ئی
چاک لا کی کن پڑا لوئی نیناں نوالی غیب کیتوں جایا ئے
بچی اوہ فقیراں ہیر کوڑی ہتھ ہینکے جنہاں بخشایا ئی
قتل عام جایا ملک معاف ہویا نیناں نوالی غیب اٹھایا ئی
اکی مار جاسی اکے مار جاسی ایہ مینہ اٹھایا ونڈا آویا ئی
ڈٹھا حالتوں چال بکھیڑا ئی عیسی ہو زمین تے آیا ئی
وانگ رحیتاں نظر ہے جادہ اوس تے فوجدار ٹکی اوہ آیا ئے
عملقوں لدی ہڈی دی تار بہنی کیہا بلید اسا لگ بنایا ئے
وارث شاہ نوں بھلا کی کہسیدڑے تیوں کیہا نواں مخول جگایا سئی

ہیر آکھیا جا لگی کھوں اکل اودھی دسیوں ہیو کے کھانے دانی
اودھی ہیر مڑ دی خاک ہے جا میرے جوڑ جا تھیں گھول گھماندی ہاں

نیناں جا بنڑ کے ساہے گراں پنڈ قتل عاشقاں دی وٹی دہنار نا
موئیاں ہتھی نالفراق رانجھا عیسی منگ فرفیر جوا ونی ہان
ہیر نہا مگی پٹ داہین میتور والین عطر فلیل لگا وندے نیں
کجل ہتڑ ہی ہین ابراہد لیٹی دروی حسندی کٹک لے دہاوندی نیں
سرہی صافدا ہیو جیہن ہین آ تی گہنین کہیک والہان ہاونیدی نیں
گہٹ جہا لجران لوہڑ دی سر چڑھکی ہیر سیال لنگدی آوندی نیں
ہاتہی ست چہنا چہنا چہن جہنکے قتل عام خلقت ہوندی آوندی نیں
کدی کڈہکی گہند لوہڑا دیندی جیبی رہڑا یار منا وندی نیں
مالک الدینون سبہ کہول دولت وکہو وکہہ کر چاو کہیا وندے نیں
رانجھا ویکہہ کے آکہندا پری کوئی اگی بہاوین تے ہیر سیال ہووے
نیڑی آنکھی کالجہ دہا گئی جوین ست کوئی نیتہ نال ہووے
ہاتہہ جوڑ کی بدلان ہانجہ بدہی ویکہیاں کیہڑا دیس نہالی ہووے
ڈول ڈالدی چال تے لٹک سندر جیہا پہنکنے دا کوئی خیال ہووے
وارث شاہ اہ چڑہی رانجھنیو

گہنڈلاہ کی ہیر دیدار دتا رہیا ہوش نہ عقل ہتہین طاق کیتیا
بنہ ماہیاں ظالمان تور دتی تیری عشقنی مار خوار کیتیا
تیری ہاجہ نہ کسی نون لگ لاہا شاہد حالد امین رب پاک کیتیا
السد حاندا ئی انہاں عاشقاں نج مزہ ذوق تے چا طلاق کیتیا
جو وہڑیاں جہڈ کے چاک بنیاں مہین چار کی انت نون جو رہ
ہا نباپ قرار کر قولہار کہم کہیرنا یدی زور وزور ہوندی
تیر لوسطی ملے ہان کدہ دیسون آپی ویسدی جیو ر ہووے

اگی چاکسی خاک کرسانسان اوہدی عشقنون صیقل کراونی ہار
وارث شمعنون وانگ تنگدی جیو اگ لائکی سانی وکہا ونے ہار
دل پاکی خونیاں مہندیانیون گوری مکہہ تے زلف پلٹاوندی نیں
مل وشنہ ہو ہتہ تی لاسرخی نوان لوہڑ تے لوہڑ چڑ ہاوندی نیں
کہنچو ابدی چوڑی پہیک رہی ہاتک چونگ تے تیر ولاوندی نیں
نگہ بندلی بنجے ہی نال لوطان وانگ مور دی پائلاں پاوندی نیں
نیناں ست تی لوہڑ دندا سر بدا شا پری جہنکدی آوندی نیں
گہنڈلاہ کی لٹک وکہا ساری کدی کہولکی ہار لٹکاوندی نیں
وارث شاہ تاں بریدی نظر چڑہیا خلق سیفیاں بہو کیندی آوندی نیں
کوئی ہیر کہے موہنی اندرانی ہیر ہووی تاں سیانڑ نیال ہووے
رانجھا آکہندا ابر بہار آیا بیلا جنگلا ای لال و لال ہووے
چمکے لیلۃ القدر سیاہ شب ہتہین جسی نوں نظر سو نہال ہووے
یار سوہی محبوب تے ان فدا ہووی جیو سوہی جو مرشدا نال ہووے
جنہاں گدہی دی گلوچہ لال ہووے
لنگ ماجدی پرینی جہاک دتے تیینہ چا کدا پاٹکے چاک کیتیا
مانباپ تے لگ نہ سلا بیٹھی اسان چا کنون آپنا ساک کیتیا
ویکہیہ نوین نردی ہان تیری سینہ ساڑکے برہون نے خاک کیتیا
وارثشاہ پچہلاں تاں ساڑون کسوا سطی جیو غمناک کیتا
قول کو آریاندی لوہڑی ہاریاندی اوڈل ہار یاندی وکہو ہووے
راہ چہڈہی نی قدم دہرنا ہین جنہاں کہو تیاندی گور ہووے
جنہاں قول قرار وساردتی لیکہے تہاندی پچہہ وچہ گور ہووے

وارث شاہ نہ عقل تے ہوش رہیا ماری ہیر دی سحر دی مور ہوئی

مہتر نوح دیاں بیٹیاں حسن کیتی ڈُب موئے نہ چہنڈ لگا ہیا نُون
یعقوب دیاں پتراں ظلم کیتا سنیا ہوسیا یوسف دنیا نُون

ہابیل قابیل دا جنگ ہویا چہنڈ گئی نے قطب لگانیا نُون
جی مین جا فڑی ماپیاں بنہ دینی چہنڈ چلیکے جہنگ گھیا نُون

خواہش جہندی قلم تقدیر دگی ہو وہی کون اُسدیاں بہانیا نُون
لکھیا لوح قلم دا نہیں مڑدا ہو نہیں ہونی حرف لکھیاں نُون

ہیر کہندی رانجھیا سُنی متھوں کہی دسنی سُت سیانیاں نُون
کسی تشری وقت سی ہتوں لگا کستان بچیا ہسنیاں دنیاں نُون

ساڈی تن ہتھ زمین ہے ملک تیرا ایہنوں کلسنوں ویین ولانیاں نُون
گنگا نہیں قرآنڑا ہووی حاکم ایہاں دکھ دا نہیں نمانیاں نُون

وارث شاہ اللہ بن کون پوچھے بچیا متیاں تے نمانیاں نُون

تیری اہیاں ساک کتہاں کیتا اسی وکدر رہگئی پاسیاں تے
آپ پے گئیں نال کہیڑیاں دی ساڈی گل گوائیا ہاسیاں تے

سانوں مار کی چال بچال کیتو آپ ہوئی ہین داہیاں دلاسیاں تے
ساڈی تن من دہی مین فدا کیتی ہن بیٹھیاں توں اساں ماسیاں تے

شش پنج باراں تے رتن کاوی لکھی اسیں ماندی پاسیاں تے
وارث شاہ وساہ کی زندگی دا ساڈی عمر دی نقش بتاسیاں تے

جو کوئی ایس جہان تے آوینی روند امر لگا عمر تے جھور دا جے
سدا خوشی نہیں کسی نال ہندی ایہ زندگی نیش زنبور دا جے

لگ گل میری سیاں رانجھیا وی انبار داغ مہجور دا جے
سڑ بل کے کوئلا ہو ریاں مین سینہ ہویا جور دزنشور دا جے

بندہ جیوندی نت کرے آسا عزرائیل بہار تے گہور دا جے
وارث شاہ لس عشق دی کرن ہاڑا ڈالتی خال کجور دا جے

تُسیں مہر کرو اسیں گہبرین جاہی نال سہتی دہی ڈول ناہی جے
بحر عشق دا خشک غم نال ہویا نال عشق دی مینہ ورہائی جے

کوئین کے ہمین کو شاد عشق والیاں سیری عشق دیاں پوریاں پائی جے
حضرت سورہ اخلاص لکھ دیو مینوں فال قرعہ نجوم دا پائی جے

جا بتیا ریاں ترنڈیاں جہب کہے اجی بجنوں حکم کرائی جے
کھول فال نامہ تے دیوان حافظ وارث شاہ توں فال کڈھائی جے

اول پیر پکڑی اعتقاد کرکے فیر نال کلیجہ دی لگ گئے
نواں طور عجوبہ دا نظر آیا ویکھو جل پتنگ تے اگ گئے

کسی لگ گئے چنگ جلب گئی خبر جاگ گئے وچہ دہرگ گئے
یار ڈہنگا دی ریوڑی ہیر جٹی موجہ لگدیاں یار نوں ٹھگ گئے

لگا مست ہو کملیاں کرن گلاں دعا کسی فقیر دی وگ گئے
رانجھا شوق دے نال اوٹھ کھڑا ہویا وا عشق دی دوہاں نوں وگ گئے

وا دو گگئے حرص بھگ گئے دل لگ گئے خبر جاگ گئے
جدوں یار نوں یار نے آملیا حرص دوہاں نوں اندروں بھگ گئے

اگی دہواں دکھنڈا جو گرڈیا اتوں ہوک کے جھگڑی اگ گئے
یار یار دا باغ وچہ بیسل ہویا کل عام مشہور ہو جاگ گئی

وارث میتیاں نوں رب جوڑ دائی ویکھو کملے ہنوں پری لگ گئے

مشورت کردن ہیر با سہتی بعد از رخصت میاں رانجھا

ہیر ہو رخصت رانجھے یار کولوں آکھی سہتی نوں سنا پکائی نے
وہن بوہڑیا پیر اشہد یاندا نال کردی بنڑی لائی نے
تینوں ملی مراد تی اساں ماہی دوہنویں تنہے یار ہنڈائی نے
ہو باہیں جو چرین وچھنیاندا یار رجکی گلے لگائی نے
سسے نال ہوتاں پنوں سیل کیتا تویں ہیر اکے سیل ملائی نے
کہیڑیاں نوں چھوڑ پر چہ اچیو ہیرا کوین رانجھے دینال ملائی نے
جیو عاشقاندا عرش حقدا ای کوین اوسنوں ٹھنڈ پوائی نے
کوئی روز دا حسن پراہنوا این نری خوبیاں نال ہنڈائی نے
باغ جاندیاں ایں نہ سوہندیاں ملن کویں یار نوں گہری آہی نے

ہتھو ہتھ ہین فقیر نوں کدہ ہیاسی کوین اوسنوں خیر بیہی نے
ہیر بو بسطی اوسنی لے ترلی کوین دسدی آس پوجائی نے
رانجھا کن پڑا فقیر ہویا سر اوسدی وری چڑھائی نے
باقی عمر رانجھیٹے دینال جالاں جوین سہتی ڈول بنائی نے
ورلیاں دین مقصود جی عاشقاندا بدلہ رب توں ہتھو ہتھ پائی نے
چوری چوری تا جتن ہزار کریئے حقدار نوں حق پہوچائی نے
ایہ جوبناں ٹھگ بازاردا ای سر کسیدی ایہ چڑھائی نے
شیطاندیاں آہین اوستاد رناں کوئی آکہاں مکر پھیلائی نے
گل گیت پلا توں گہاڈ یکی پیریں لگ کے یار منائی نے

وارثشاہ گناہ دی آہین لدی چلو کل تقصیر بخشائی نے

کلام زنان

اگوں بیان صیرفان بولیاں نے کیہا متہا تون بھابی گھیر پائی
موئی گہی آہین جیوندی آ دوڑیوں سچ آکھ کے سچ سہیڑ پائے
جوین سوہنی آدمی پہرن باہر کچرک دولتاں ہن چھپائیاں نے
اج گیاندی دلاندی آس تینے جم جم جان باعین بہر جائیاں نے
خاک تودیاندی بڑی ڈھیر چہٹی تیر انداز اپنی کانیاں لائیاں نے
باجھ پائنے سکی داہڑی کہیر یاندی اج من گہتی اہناں پائیاں نے
اج آب چڑھی اہناں موتیاں نوں جیو آئین بھابی آگیاں نے

بھابی آکھ کے لبھیو تہک آئیں سوئن چڑیو انگوں رنگ فریائی
اج رنگ تیرا ایہلا نظر آیا سبھ وسکھ تے دوکھ ہیر یائے
اج بہانویں تا باغوچہ عید ہکو گہادیا ہکہیاں میٹھیاں نے
وسے باغ جگاں تا ہین سنی بھابی جتھے کہاں فقیر لائیاں نے
اج جو کوئی باغوچہ جا وڑیا سوہنوں نسنگیاں دولتاں پائیاں نے
سیاہ بھور ہوایاں چشماں ہماریاندیاں بہر بہر آوندر ہی سلائیاں نے
وارثشاہ ہن پایاں زور کیتا بہت خوشی کیتی مرغائیاں نے

ایضاً

جواب ہیر

ہیر آکھدی رہایاں صیرفاں نوں اڑیو ویر پو کسو اسطے نے
چھاپاں کہب گیاں ان میری کمھہ اوتی داغ لال بچے اسواسطے نے
رووے اتھروں ڈہلیاں کہہ پیتی کہن گئے تہوڑی پاسنی نے

پر نہیاندا مینوں اثر ہویا رنگ زرد ہویا اسو اسطے نے
کہی جاندینوں بھجہ کی ملی سان مین تینیاں ڈہلیاں چھپیدیاں نے
سوہدی پئی بنیر ہتی ویکھدیاں سین پیدو لال ہویا اسو اسطے نے

اڑیو قسم منیوں جو یقین کر و میں نزول ہو عرض ہیڈو سیانی نی
میں تے ہیکیاں نوں نت یاد کراں ہیں پاونے ہاں میتاں او سیانی نی
بھابی دسکھاں اسیں جے جھوٹھ بولاں تیری ایہو جی گلڈوانی نی
تیری گھوڑیوں اج آرام آیا جیہڑی نت کردی ہیڑ او لسے نی
بوہے مسکھنا اج کرائیں کسے توڑ لیا جیہڑا مول سے نے
ہیر رو نکی اکھندی سنو بھیناں میں اگدے تساں کیوں رسیانے
ہیری کرم سن آن ملنگ ملیا جس جیوندی پنڈ وچہ واڑیانی
بھابی ساہن تیری مگر دہر دن لگا ملیا ہویا قدیم دا مار دانی
ساہن لعنتیدا باغو جیہ ہو کملا ہیر ہی نت پکار دانی
پر اوہ ہیلت بری ہلایائی پائی ہویندا تیری نسار دانی
اوہ تخت ہزاریوں ساہن آیا پایا ہیر دا نام چپار دانی
انی ہیر وسہی اوہ اوہ ہٹی ایس ہر ہوندی ڈھنڈ وچہ سولھویانی
طلب دم گئے سرکار میری مینوں اک دام وصول ہویانی
انب پچکی دودھ دیناں پالیا بھابا ہتی دی انت جنبول ہویانی
بھابی زلف گلاں اتے پچکھادی ہیر بیٹھ تے سر سیدیاں دہاڑیانی
تیری نیناں نے شاہ فقیر کیتے سنے ہاتھیاں وچہ عماریاں نے
باراں برسدے اورسی مینہ وہا لگا رنگ بہر خشکبیغیچیانیوں نوں
وتیں سوکیاں فیر ہر سبز ہویاں ایس حسن دی مینہ دی پچھانیوں نوں
خاطر جمعکر ہیر نوں کہی بھتی تینوں رکھنیہ دینال ملاوسائیں
ایہ عمر بھر کدی نہ ہوگ سنیاں جیہا اقرار اج بناوساں میں
لگڑا وساں پر بتاں بھاریاں نوں باجہ بدلاں مینہ درسائیں

جیہڑی آپو چہ رمز سناندیاں نے نہیں جاندی میں جا پکڑوسیانی نی
وارث شاہ کیوں تہاں آرام کیتا جیہڑیاں عشقدی تہاں وچہ
باغوں ڈہڑ کدی گھر کدی آ بیٹھیں وس کھیڑیاں دی تینوں ہو لسے نی
اساں اینی گل معلوم کیتی تیری مگر تاں عشق چھپو لسیانی
وارث شاہ تاں گل کنگال آہا اج ہو گیا عرض طولسی نے
راہ جاندڑی جھوٹے نے ڈاہ لیٹی ساہن گو تہل گو تہل ماریانی
وارث شاہ میاں نوں ایں گل سنے ہیر بہرن میں تتر ہی ناریانی
توں بے وہڑی پت سرداراں دے ہیں اوس دودھ پیتیا سرکار دانی
تیرے نال اوہ لاڈ پیار کردا ہور کسی نوں مول نہ مار دانی
توں جھنگ سیالاں دی سوہنی ایں تینوں آن ملیا ہرن بار دانی
وارث شاہ میاں سچ جھوٹھ وچوں ہیں کڈھ دا تے نتار دانی
لہر سیٹ تہیں اوٹھ گئے پوی سینہ میری ڈھنڈ دیوچہ ڈھنڈول ہویانی
لوک نغعد یو اسطے لین تڑلی ہیر اسنی ہیاج جوڑ مول ہویانی
کھیڑیاں وچہ نہ پرچید اچھو ہیر اشاہد حال ارسال ہویانی
گلاں اتو تے بھنبیریاں اوڈ ڈیاں نے نیناں سان گٹاریاں جھاڑیاں نے
وارث شاہ زلفاں جال میں خونی فوجاں قتل اوتی چا چاڑیانی
فوجدار ہنیر ہجال ہویا جہاڑ تنبواں تے غلیچیاں نوں
وارث والگ آتش ریشیاں ہاں میں پا ہو بجھیا نوحدی بیٹھیاں نوں
آسمان تے زمین دا میل کر ساں ہیر ہی رستہ یو جیہ تر اوساں میں
کوئی مکر پہلاونے تو نیں سٹراں ما بابوی شرم لسا دہساں میں
وارث شاہ آ جمنا نوان ہویا گلاں جگ بھاں سناوساں میں

پکو سیانی

سہتی بہابیدی نال کاہ مصلحت بڈا مکر پہلاں گلی بولدی ہے — مکر داندی مکر مظلوم تاہوں تے اکنز فریدی بہولدی ہے
ابلیس ملعون خناس وچوں روائیاں جا نزاں بولدی ہے — وفا کل حدیث منسوخ کیتی کتاب لعنت اللہ دی کہولدی ہے
تیری یار دا فکر دزات میوں جان ہا پیاندی وتوں ڈولدی ہے — وارث شاہ سہتی اگے ماںنوں بڈی غضب دی گیرنی پہولدی ہے
اسان ویاہ آندی کونج بہاہ آندی ساڈے بہا پیدی بنی ہے وکہرڈے نے — دیکھ حق حلال نوں اگ لگس رہے خصم دینال ایہ کھوکہڑے نے
جدوں آندی تدو کنی ہی ڈہنی کدی مونہ مینہی سوکہڑے نے — لاہو لتہری جدن ویاہ آندی اک گلدی ذرہ ہے جو کہڑے نے
گہر انوچ ہو ندی نوہاں نال وسنی ایہ اوجا رہیدا ہوں ہے جہوکڑے نے — تن کہرڈی بڈی مینیار ساری سانوں نظر نہ آونو دی جہوکڑے نے
اتی جدن تدو کنی ہی ڈہنی چرخہ ہتھ نہ لاوندی کوہڑے نے — اماں ہیر دا حال نت بڑا ڈے پلنگ اوتی رہے تہو کرڑے نے

وارث شاہ ایاں نہ دودھ کہاندی بہکھ نال کاوندی کو کہڑی نے

ہاہتی نوجدا بد اسنگار ہوندا اتی گہوڑی زنگار ہین دلاندی نے — بہجا بہینساں کہاوناں شاں شوکت ایہ سبھ بنا ہین زراندی نے
گہوڑی کہاں کہیں کرامات کردی کہیں ویکہدیاں جان بن ہراندی نے — مجہیں گانین شنگار دیاں شہو ملی تے نوہاں شنگار ہین گہراندی نے
خیر خواہ دینال بد خواہ ہونا ایہ کم ہین کتیاں خراندی نے — مشہور ہی رسم جہاں اندر بیار وہٹیاندی نال وراندی نے
دل عورتاں ہین بیار کرکے ایہ گبرو مرگ ہین سراندی نے — ہڑوں رن بدخواہ نوں عقل آوے جدن تک لگے وچہ پیراندی نے

سیدا دیکھی جای بلار وانگوں وڈیر دوہاندی سراں تے ڈہراندی نے

پہنزا گہت کے کدی نہ بہی لوہی ہے ایسدا دوکہہ وچہ مرانگی نے — اسدا جیونا نہ پر جدا ہنڈ ساڈی ہے ایہ علاج کے کرانگی نے
سوہنی رن بازار نہ دیچہنی ہی ویاہ پت دا ہور دے کرانگی نے — خوشی کدی نہ سیدی ایہ ڈہنی اسی کجرک دو کہہ ایہ جرانگی نے
ملاں وید حکیم بیجان سبھ کیہاں ضیاں عنیدیاں پہرانگے نے — وہنی گبرو دو ہانوں وار اندر اسی باہر ون جندرا جڑانگی نے
سید اڈاہگی اسنوں لیکہا ہی چیک توں اس ور مانگے نے — شرمندگی بہاں گے دزہ جگدی متو پرہانوں ہور دے کرانگی نے
کدی چر کہر اڈماہ نہ جہوٹ گہتے اسی سیں ہنڈار گے کرانگی نے — وارث شاہ شرمندگی ایدی توں دے ڈنگی کہوہ وچہ مرانگے نے
عزرائیل ہے عمر عیال اکاہ ہیر چلکی سہتی تے آوندی ہے — اوہناں کو فیاں طوطیاں گہر انوں قصہ چوڑ کی غیب سناوندی ہے
سہتی نال میں جاوگی کہیت دیکہاں پئی لنڈری عمر دی وندی ہے — بہجوں جہکدیاں بہانیاندی نڑہی گہر وگہری اہیرباوندی ہے
وانگ ٹہگاندی لگ کراں رات آدہی از عیندی بات سناوندی ہے — چل بہابی واجہاندی لے باہوں ہیر نوں بکر لوہناڑدی ہے

قاضی لعنت اللہ دی فتوی ابلیس نوں سبق پڑھاوندے
ویکھو ہانوں نوں دہی ولاوندے کیہاں پھوں گیان مسیاں لاوندے
شیخ سعدی دی فلکنوں خبر ناہیں جیکوں رو گئے فند چلاوندے
اہدی پی دی عمر وہاوندے رازی روندے تے پلو پاوندے
دوکھہ جیو دا کھول سوناوندے پنڈی شاہ جی دی ہتھ لاوندے
سہتے آکھی ہیر دی کری منت نال دلبری بات چلاوندے
ہیر آکھدی مینوں سیل رانجھا ہیر دی دلخوشی ایہو آوندیے
نونہہ لال جیہی اندر گھتیاں دی پر کہہ باہر ون لال ونجاونے ایں
سہتے ماؤں نوں آکھدی سنی ٹوٹے کسو اسطے جی تپاونی ایں
بھانوین پئی رہی ذرات اندر نال شوق دی ناہ بلاونی ایں
اٹھی ہیر ہی تاڑ کے وچہ کوٹھی بتر بابا نذری پئی لگاونی ایں
تو ہاں ہوندیاں خیال ایہ پکیند آنے متیاں توبہ ہیدن ہتھ پانے
اک کردی باغدیاں سو رنیاں نے اک نرم ملوک اک زہر یانے
باہر پہرن جو باردیاں ڈائیاں نے شرم وچہ بہایاں شہر آنی
جاپی اوہنگی منجیوں کوین تلکی ہتھ پیر ملانگی جست ہووے
ایہ وڈا اخذاب ہے مائیاں نوں نہ دہی بوہی آوے تے سنت ہووی
ہیر آکھیا پیٹھ کے عمر ساری ہیتاں آپ ہی آپنوں ساڑدی ہاں
پئی روی ہاں کرم میں آپنے نوں کجہ کسیدا انہیں وگاڑدی ہاں
باہر جا ویکھاں ہر ماولی نوں پئی ہوور وچار چاربنی ہاں
مانو آکھدی سہتی سمجھ بی بے تینوں ڈہنی ہاں نیک صلاح کوڑے
وہتیاں نال نہ کٹنا کدی ہوندا توہاں نال نہ چلنا راہ کوڑے

انہوں کہیت لیجان کیا ہ جنہن میری جیو تدبیر ایہہ آوندے
تلی میٹھہ الکنیار لگاوندے اوتوں بہت پیار کراوندے
ویکھو دہی آگے مانو جہرن لگی حال نہ دا کھول سناوندے
کس منع کیتا کہیت نہ جائی قدم منجیوں ہیٹھ نہ لاہوندے
افلاطون لقمان حکیم لگے قصبہ جیو دا کھول سناوندے
بہت پیار دینال اوہ پچھدی تیری ہن کیہڑی گل بہاوندے
انصاف دیو اسطے گواہ کر کے وارث شاہ نوں نال لیجاوندے
تیری ایہ بیہلٹری بد سنی این وا لین کہوئی گواونی ایں
پئی اندری ہو بیمار جلی جان بجھہ کے دوکھہ وڈھاونی ایں
ایہ بل گلابد اگھت اندر نال دکھ پٹے سوکا ونی ایں
وارث دہی سیال لاندی مار آندی دس آپنوں کون سداونی ایں
پری سورتاں چیتر یاں چندرانے الکوم طبع اک مخر یانے
اپچھا کہاون پیوین لاڈ نال چلن دین لین بوجھہ پیٹر بہریانے
وارث شاہ ہی حسن گماں سندر اکہیں نال گماں گہریانے
ذانگ روگیاں راتدن پئی دہی کوین ہیر نبی تندرست ہووی
وارث شاہ میاں کیوں نہ ہیر بولی سہتی جیہاندی جہنہاں نیوں بہشت ہووی
ست باغ گئیاں میرا جیو لگی انت ایہ بی پڑھتاں یار نچ ہاں
دنی رات مینوں کوی روگ ہوئیا ذکر ربدا ہی پکارنی ہاں
وارث شاہ میاں تقدیر رگے ویکھہ توں ان لسیار پسارتی ہاں
گہرا نو جہ ہوندی نو ہاں نال وستی ہان آندیسی ایہ وباہ کوڑے
نال حق حلال دی گل ناہیں ویکھاں اوسنوں کدی آہ کوڑے

اٹھی پہر رہی بیٹھی پلنگ تے مینوں سار نہ آوندی ساہ کوڑی
گل کہیلکے موہنوں گرمی کوئی کیہا چندرا پیا سیاہ کوڑی

کوئی گھیر مار روگ ہے ایس ماں آہین نال اہ آوندا کوڑے
تیر نیال نہ جاندے مینوں ہٹکنی ماں جیونہیں کہیت بیچارہ کوڑی

ائی آؤ کہان بیٹھکے گل گنوں سد گہتیاں سبھ سہیلیاں نے
گئی کوآریاں کہی ویاہیاں نے جن جیہے سر پر پہیلیاں نے

برجوع ان ہو یاں سبھی اس ہمتے جوین گور واگے چیلیاں نے
جنہاں ہاں تے باپنوں ہن کہادم سنگ جہنے کوآریاں کہیلیاں نے

وچہ ہیر بھتی دونوین بیٹھیاں نے دوا ئے بیٹھیاں اتشہ سہیلیاں نے
وارث شاہ نہنکار رہا وتاں تے جوین ہتھنیاں قلعے تی ہیلیاں نے

وقت مجردی اُوٹھو سہیلیو نے تساں آپنی آہری آونا جی
ماں باپنوں خبر نہ کری کائی بہلکے باغنوں باسنہ لاونا جی

دہیٹی ہیر نوں باغ بیچلنا این ذرہ اسید اجیو ولاونا جی
لاون فیرنے وچہ کیاہ بہینا لسے پرسنوں نہیں دکہاونا جے

راہ جاندیاں نوں پچھن لوک اڑیو کوئی اقرا جابنا ونا جے
کہیڈ وسمیاں تے گہتو بہنیاں نے بہلکے کہوہ نوں نگ لگاونا جے

در دووٹ لنگوڑہی وچہ بیلی بناوٹ سبہ پٹ دکہاونا جے
بہن چولیاں جنن کیاہ سبھی تے مداسیاں سنگ بہاونا جی

بڑمی رنگ ہوس اکو جیڈیاں دی راہ جاندیاں دی سانگ لاونا جی
چرخہ جابہر دڑی گجر اُٹھو گسے پونی نوں ہتھ نہ لاونا جے

منجیوں اُوٹھ دیاں سبھے آجانا اکدوں نوں سد لیاونا جے
وارث شاہ میاں لہو ارتھہ موبا سہنان اجو دی بیلی نوں آونا

مصلحت کرکے سہتی نال سیاں فیر ماں نو دی کول جو آوندی
بڈا جہوٹھہ تی لوٹ ار ارادہ بولی ویکھو ماں نو دا جیو ٹہرا وندے

اگوں ماں ہبی ہتی نوں سہرو رہتا دکہ آپنا پہول سناوندے
وارث شاہ نوں باس بہا وندیی دہی آپنی نوں سمجہا وندے

ستاں کردیاں این گذرہی رات اُدہی تارے گہندیاں سبھ ادا دوناں نے
گرمدا باندیاں گہمراں ماردیاں سن جہیاں ہوں مٹیار اندیاں نے

نخرمیاں اکہ ٹورنا نس اک بہو رلیاں سدہیاں سادیاں نے
اک بنکھتاں اک بیزماناں اک بچھنیاں تی مال زادیاں نے

سبھے آپی آپ توں بنکھتیاں وارث شاہ ولگوں صاحبزادیاں نے

گنڈہ فیراتیں وچہ کہیڑ ماندی گہر وگہری دچاہ چار یو نے
بہلکی کہوہ تی جاکی کرن کشتی اک دوسرے نوں خم ماریو نے

جلو جل ہے کرن چہنا لسبازاں سبھو کم تے کاج وسار یو نے
بازی دتیا نی پوان ہدہ سیانوں لیاماندی ہونہ تی ماریو نے

شیطاندیاں لشکراں فیلسوفاں بنا اکسٹی دن کہلار یو نے
گلٹی بازلنگو ٹروٹ ٹرماں سبھو کپڑا چہٹر اجہار یو نے

بھن بھنڈ ارا دچاجہواں سنی بوٹیاں ہیر نیوں ساڑیو نے
ننگ کہیچہ اسوار تیار ہو یاں کڑیا لڑی گہوڑیاں چار یو نے

راتیں لا مہندی نباں نہ مہ گندہ جو ڈیاں کم سنگار یو نے
تیر لنگیاں شکراں وین بچھوں ہن چو ڑیاں ہا وبچی چار یو نے

بجل پوچھیا لڑ وہ نیا مذا ہو ٹھین سرخ دند اہنر اجاڑ پونی
گلاں ہٹھو دیاں تے بنی خال دانے زردی حسن نوں جا بتار یونے
دی دعایاں رات سکا مٹھے ویکھو ہو وے کری شتابیاں جے
ایس ٹھو بیتی شاہ خراب کیتی پون جیہا نوں کری شہر بیاں جے
معشوق نوں بے پرواہ کر کے دین عاشقاں رات عذابیاں جے
سہتی ہیر نوں گھیر یا ویکھو ہو ٹھو باجھ آپنی یار بیتا بیاں جی
کوڑیاں پنڈ دیاں میٹھکے ہتا کیتا الٹی اج قند ہار بنجا بیاں جے
اک عشقتی اُفری لکھہ کرنی یار دو ویکھو کہا یار اندیا یار یاں نیں
انہاں یار یاں راجی فقیر کیتی ایس کھندیاں پنگھٹ ہار یاں نیں
ایس عشقتی ویکھہ فرہاد ماریا کیتیاں تیو تغنال خوار یاں نیں.
ایس لیلو دی عشق ملنگ کیتا مجنوں جیہڑ بیھا شہر داریاں نیں
زلیخا جیہڈ بادشاہیاں پہ بہا جھگلی ایس عشقدیاں ایہو خوار یاں نیں
عشق سوہنی جیہاں صورتاں نے. ڈوب وچہ دریا دے ماریاں نیں
ویکھہ پونیاں ماروں تھر کیتا ہور کیہی کرچکیاں ہار یاں نیں

دلفاں ہیم گئیاں گوری مکھڑتی بندیاں لاگی حسن کھار یونے
جلوہ حسن دکھائیگی اُدسویلی وارثشاہ نوں جا اوجار یونے
جیہڑی ہووی گل سو ہو رہی بہتی ہو نیدن ایہ خرابیاں تے
مجنوں جیہاں دے نام مجذوب ہوئی شاہزادیاں گرہ خرابیاں تے
ہوئی حسن حسینؑ امام کُشتی ہوئی کردی بہت خرابیاں نے
علیؑ جیہا نوں قتل غلام کیتا خبر ہوئی نہ سول اصحابیاں جے
وارث شاہ میاں پہلی کھیڑ یاندی جمع آن ہویاں بہر بیاں جے.
کیڈا پاڑن یار یا عشق تیہے سدگھلیاں سبہ کوآریاں نے
کوی ہیر نے عشق نہ نواں کیتا عشق کیتا سی خلقتاں ساریاں نوں
روڈاہ ڈھکی ڈکری ندی ماپاتے جلالی نے کہیں اوگھاریاں نوں
ماہ یار نوں عشق نے تنگ کیتا کہیا گئیتے مصیبتاں بھاریاں نوں
مجنوں جیہی بے سک کے کاٹھہ ہوئی سر کہادیا عشق کھاریاں نے
مرزی جیہاں صورتاں وچہ جنگل ایس عشق رو گکاساڑیاں نے
کسے جیہاں صورتاں وچہ تھلاں نے باجہ ترسیا گئی ماریاں نے

وارث شاہ جہاندی چلین نال ڈرے اتی عشقدیاں دہجان نیاریاں نے

صبح چلناں کہیت قرار ہویا گوڑیاں ماواندیاں کرن دلیداریاں نے
روزہ دار نوں عید دا چاچڑھیا جوین حاجیاں حج تیاریاں نے
کئی ساوَلیاں سوہنیاں رنگبہریاں کئی بہوڑتی زمین دے چاریاں نے
ہتا نو ہتایں جوادی نال ٹھیر کن ستھی جوبندیاں تم مٹیاریاں نے
چلو چل نی چل ڈہیرا ڈہیر خوشی نال نخیدیاں سبہ منہاریاں نے
لیہہ روکن سہتی نے کوآریاں میں لیاں چلو چل ہی سبہ پکاریاں نے

ایکواپنی تہا نو تیار ہوئیاں کوآریاں نے ویاہمیاں ساریاں نے
جوین دیاہ دی خوشی دا چاچڑہدا اتی مین مبارکاں بہاریاں نے
اک مین اصیل بولدیاں نے اک باکیاں چھریاں واریاں نے
ہور لاگناں سبہ ہمراہ ہوئیاں کاری کرن سبہی کاری ہاریاں نے
گرد پہلی دی کہوڑلی آن ہویاں سبہ زنگار کر ساریاں نے
اینویں بنہ قطار ہو صفاں گیاں جوین لندیا سابیوپاریاں نے

سہتی ماندران مکر دا فن جبرا ڈنگ مار کے خون اولیٹو نے — شست اندازی مکر دا ناگ کیتا اوس حسن دی مور نوں لپیٹو نی

وارث یار دی خرچ تفصیلو جون حصہ صرف قصور دا کیتو نے

دند میٹ گھسیٹ ایہ ہڈ گوڈے رو رو کری زاری برہی جیلیاں نے — تک چاہڑ مونڈیر کان وٹ رکھے گڈ ہاکھیاں نیلیاں پیلیاں نے

تہر تہر کنبدی اکھدی موئی لوکا کوٹھی کری جہا بری جیلیاں نے — مار لنگ تے ہیر بے سرت ہوئی کھاڈے جیونی کاج کلیلیاں نے

شیطان کھونگڑی ہتھ جوڑن سہتی گورو تے اسی چیلیاں نے — وارثشاہ کوڑیاں پریشان ہوئیاں سکی مونہہ تی ساویاں پیلیاں نے

ہیر میٹ کی دندلی سدہ رہی سہتی حال تے شور پکاریا اے — کالی ناگ دی فن پہلا دوڑ ڈنگ وہیٹی دی ہیر نوں ماریا اے

کوڑیاں کاٹنگ کیتی آپی واہر لوکاں کم تے کاج وساریا اے — ننجی پالکی ہیر نوں گھرین آندا جیسی ہبوبل زنگنوں ہاریا اے

ویکھ فارسی توڑ کے نظم نثروں ایہہ مکر گہیٹو وانگ نساریا اے — اگی کسی کتاب وچ نہیں پڑھیا جیہا خچریاں خچر پساریا اے

شیطان نے آن سلام کیتا تساں جتیا تے اساں ہاریا ای — افلاطون دی ریش متراض کیتی وارث قدماں ان ویکھ بہاریا ای

گھرین سا گھراں واہراں وہم کیتی سارے دیسی ہم ہو کجا آئی — کھیڑیں خبر ہوئی چہرا دیس سارا نہ کھیڑیاں دی جہیڑی سیال آئی

سردار سی خوباں دی ترنجنہ دی جیندی نس تے موڈی حال آئی — کھیڑیا نیالسی اوس اکھوڑ مڑہوں دلوں جہان رنجینتی دی نال آئی

اوس ناگنی نوں کوئی سپ لڑیا سس او سدینال نہال ہوئے — ان کید کن عظیم باب عورتاں دی ڈہران وچہ قرآن دی فال آئے

وارثشاہ سہاگے تی اگ وانگوں سونا کھیڑیاں دا سبھو گال اے — وارثشاہ نوں رب نے کہار دتی جیہڑی جیزدی جیندیاں نال اے

سیانیاں دی کھیڑیاں ان لکھ آندی فقر و یدتی لکھ مدار یاندی — تریاق اکبر افلاطون والا دارو بڈی فرنگ پسار یاندی

جنہاں ذات ہزار دی سپ کیلی گھت آندی وچہ پٹار یاندے — گنڈی لکھ تعویز تے دہوپ ہرمل شوق آندی کنجکوار یاندے

کوئی اک چوا کھو گنڈی ناگ داون اتی دہان سان ہار یاندے — کسی پا منکی لسی وچہ گھولی پردے چاپا پڑان نار یاندے

ورد ہوری دار ورما ہو کردی فرق پوی نہ لوہڑ و لہری ہے — رنان اکھدیاں ان ویکھ کے زہر رہانی کوہی ساعت جیوندی کوڑہی ہے

ہیر اکھدی ذہری کہند چلی جیسے کالجے دیو وچ جہڑی ہی نے — مر چلی ہے ہیر سیال بہانوین کالڑ بری تیدا آ جوڑی ہی نے

جیو بلیدی سوتری ایہ شگن بہاگی ہو گئی نہین موڈی ہے — ویکھ ہیر دی سن جو سر تلا دے گھڑی گھر ویدیوچہ اوہ بڑی ہی نے

ہای ہیڑی بری رضا ورتی اگر مت تے زمانہ دی کہری ہی نے — وارثشاہ سدائی و بیدر انجہا جستی در دہا ڈیدی پڑی ہی نے

سہتے اکھیا فرق نہ پوی ماسا ایہ سپ نہ کلی تے اوندی سنے — کالی باغو وچہ جو گیرا سدہ دا تا جیندی قدم بابان دو کہیہ جاوندے

بانسک ناگ کرونڈی سید پھمک چھینی ترہی سب سیس نواوندینی
سندورڑا بورڑ رام ابی بہتر سبہ آکھی سیس نواوندی نے
چلبیا تیلیا سنگتا پوچھلا ورم ماوڑا کاند ہیر آوندینی
لونگ غتر دلوی ونہا چاٹن بہیٹی روگے ہون جنگی بوٹی کہاوندینے
کوئی دو گھڑی درد نہ رہی بہورا جادو جن تے سول بچاوندینے
راون راجی تی دیوتی ویدپریان سبہ دستہون ہتھ کہاوندینی
کھیڑیان آکھیا کھیڑا گھبلدیے جیہڑا ڈگی فقیر دی جا پیرین
سارا کھولکی حال احوال دسین نال مہریان بڑکنا وچہ دیرین
دم لائکی ہیر دیا یہ آندی جھنجھوڑ کے گئی سان وچہ دیرین
جوین جانسین تویں لیائو سنون کرین نقتان لائونہ ہتھ پیرین
اجو آکھیا سیدیا جاہ بہائی ایہ ونٹیان بہت پیاریان نے
اگی نذر رکھین سبہو حال دسین اگے جوگیدی کرین تون زاریان نے
اکھین بہو بواسطی چل جوگی سانون ہنیان مصیبتان بہاریان نے
یار وکنڈڑیون سپ بناو تاد یکھو عشقدیان ایہ خواریان نے
سیدی مار بکل بدہی بچہ رکی جیتی جہاڑکی ڈانگ لے کر گیا نے
کالی باغ وچہ جوگی تے جاوڑیا جوگی ویکھکی جیئوتون تر گیانی
سیدا سنگ کے تہر اتہر کہر اکمبنی او سدا اندرون کالجہ ڈہر گیانے
چلتین واسطی بدی جوگیا او خار وچہ کلیجہ دی رڑ گیا دی
یار وسنون تعقدیر گہر گالدی کہوتا ہو گہور اہن بر گیانے
جبتی ورشنی کپاہ وچہ ہین جولی کالا ناگ انغیبدا کر گیانے
ہتھ بہنکی سیدہی ہیر کڑی بہنون دو گہہ لگا تیتی آیا مین

کلگی دارتی اوڈنا بہوڈنا لی اسرال کہڑال ڈڑ کہاوندی نے
سبنی دار ڈومسرتی کہرنیان بی منتر پڑہی تے کلے تے آوندی نے
کہجوریا تیلیا بنت چنگا بہنواریا کو بچیا چہاوندی نے
کنگوڑیا دہامیان بس بیاطی رتواڑیا کو بچیا چہاوندی نے
ملی وسنون کوئی بیماہ روگی درد کلاندی دستون جاوندی نے
ہور ویدگی ویدلگا تہکی وارثشاہ ہوری ہن آوندی نے
سادہی کرین واہ نام رب دی او کوئی فضل اپنوڑا آپ پھیرین
چلو واسطی رب دے نال ہیری قدم گہتیان فقر دی ہون خیرین
بیٹہہ کوڑی گل بچا جہنڈی سیدا گہنتھڑ رلن جان آیرا یرین
وارث شاہ میاں تیرا علم ہویا مشہور ہی انس تے جن طیرین
جاہ بہنکی ہتھ سلام کرنان تسان تاریان خلقتان ساریان نے
سانون بنی ہی ہیر نون سپ لڑیا ڈہول کہین حقیقتان ساریان نے
جوگی مار منتر کرین سپ حاضر جا لیا سنا تون واریان نے
وارث شاہ اوتہی ناہین پہر منتر جہتی عشقنی ونڈیاں ماریان نے
واہو واہ چلیا گہری بانہہ کرکے ڈانگ کا نگوین مالتی سرکیائی
کہڑا ہو ماہی منڈہی کہان آوین بال بہانبڑا شور کر ڈبر گیائی
اتون کہڑی کربانہہ پکاریائی ایہ خطرا مار یا پر کیائے
سانون کہیڑ ماہنی اج لاہد گہتی دلدیکہیدیان جوگیدا ڈر گیانے
جوگی پچھیا بنی ہے کی تینون اسیحال آوین جبا بڑ کیا نے
وارث شاہ جو چوڑیان گدہ آدی سپ سلیٹی نون ڈر گیائی
ونزات ومٹی ہیری گڑ ہدی ایس دردنی بہت اکایا مین

مین تاں ویدنی ماندی بھال چکا سبھ کم تے کاج بھلایا مین
جدون سیدی کیتی سی عرض ایسی جوگی اپنا جیو پھرایا ئی
ہتھے ہیر نی کوئی اشتند کیتا بھانویں مکر فریب بنایا ئے
تقدیر نوں موڑنا بھلا ناہین سپ نال تقدیر دہی ڈنگدی نے
جیہڑی چھنڈ جہان وجاڑ وسن صحبت عورتاں دی کوں سنگدی نے
کدی کسیدی کیلو چھناہ ڈوی جیہڑی سپ سیالیتی جھنگدی نے
جوان کڑی نہری ٹبری نگ ہوتی جو ہتی تھو ہے اج منگدی نے
گہر کسیدی ہان ہن ناہ جاناں بے پیٹی پیاری بہنگ وینی
اسی لسنی ہان اسیکل کو لوں لسی کرو سمیا نزی خنگدینے
ہتھ بنہ منوں ڈبون گہاہ موہنہ وچہ کدہ ڈنڈیان نتاں ہن بھالیاں او
بی پروھیاں کیہیاں جاپیاں نے میری عرض سنی اللہ والیاں او
جیتی زہر والی کسی ناگ ڈنگی اسان ملک تے ماندری بھالیاں او
جوگی ربدیو اسطی تاں رسانوں ہیر الاہنی مہر والیاں او
تیری جیتی دا کی علاج کرنا ان اسان اپنا جہگڑا اگا لیاں او
چپ ہو جوگی سہجہ نال تو لیا جٹا کا ہنوں بکر تو کاہیاں نوں
یا دربدی چھنڈ کی کران جہیراں ڈہونڈاں اوڈدیاں چھنڈ گئے پھاہیاں نوں
رناں یابس فقیراں نوں عیب جاتا جیہا نساں نوں سیاہیاں نوں

وارث شاہ بھتی تیری دس پائی رل کوڑمی سبھ پچھتایا مین
جیہڑا کنبدا دہر کدا ہر کدا اسی خوف خطر توں دل چھتایا ئے
وارث شاہ بھلانہ ہول مہر توں ہتی کیہ احسان چڑہا سیائی
جہنوں ربدی عشق دی جاٹ لگی دید واں قصا دی رنگدی نے
مرن دیہ جیٹی درزہ وین سنیں ہوکی بکلن رنگبر نگدی نے
اسان جا قرآن تے ترک کیتی سنگ مہر پاندی کو کوں سنگدی نے
صحبت خلقدی عیب ہے فقر تائیں جیہڑی دید دی ان سنگدی نے
اسان سیدی ناہ پرواہ رکھی شرم ناہ ناموس ننگدی نی
وارث شاہ منائیں سیس داہڑی ہو رہی ہاں سنگتی کنگدی نے
تیری چیلیاں ہوندی ہی ہیر خنگی ہرو ربدی مندر انوالیاں او
اٹھہ پھر ہوئی بہکہ کوڑ میںوں لہر گئی ہاں فاقہ جالیاں او
چنگی ہوئی ناہیں جیٹی ناگ ڈنگی تیری چیلیاں خیر ہی راولیاں او
لکھی وچہ رضا دی مری جیٹی حسن سپ دا دو وکھہ ہی جالیاں او
وارث شاہ تقدیر رضا دیلا نہان آولیاں بی ہنین ہٹالیاں او
چھنڈ اسین جہان فقیر ہوئی مہاں دوستاں ہال یا دشاہیاں نوں
تیر نال نہ چیلیاں نفع کوئی ہیر اعلم نہ پھیری ویا ہیاں نوں
رناں بچیاں نوں کرن چاچہو تہہ رناں قیدکراندیاں ان ہیاں نوں

وارث کدہ قرآن تی ہین منبر کیہا ڈیو مکر دیاں بھاہیاں نوں

سیدا آکہدا رو ندڑی ہیں وڈولی جیکر ہی ناہین ہتیار ڑی او
اک ہیر ہی نال نہ ویر او سدا ویر نال قیدڑی سارڑی او
میںوں مار کی اپنت رہی روندی اسی ڈول ہے ہی گوارڑی او

بڈہی جوالصورت کوئی خوب بالغ تن کپڑی پڑی مشیارڑی او
جیمیں بتھہ لاوان سروں لاہ لیندی جا گہندی چپ جہاڑی او
نال سس نناندی گل ناہیں پے مچدی نت خوارڑی او

اسان اوسنون سوال نہ لایا کائی لاغر لوتھہ ہی بہار ڈسی او
جوگی لیک گہتی پہر وچہ جونکی جہری اوسد لوچہ کہیا یا سو
اوہدیا النون نامیون انگ لایا جہری ہیکی دہمون کہیا یا سو

اینویں غفلتاں نوچہ برباد کیتی وارث شاہ ایہ عمر سہاڑی او
کہیا قسم قرآن دی میٹھہ جیا قسم جوڑ نون چاکرایا سو
پہڑیا جسندی باغدا جور ثابت تامین اوسنون قسم کرایا سو

وارث رہنون جہنڈ کے پیا جہبجٹ اینوین رائگان عمر گوایا سو

کہیڑی نشا دنی اگی جوگر یدی سانون قسم ہی ہیر فقیر دی جیو
سانون ہیر جیتی دہولی دہار دسی کوہ قاف تے دہار کشمیر دی جیو
دوروں ویکھکے فاتحہ اکھہ چہڈان گور ہیر سیالدی پیر دی جیو
اوسدی جہال نہ اسان ہتہین جاتی ہیلی جہالکون جیلے جیتی تیر دی جیو
خلق اکھدی ہی ویاہ اندی سیل دہوی نہ انگسر پردی جیو
اسی جھوٹھ نہ بولیئی جوگیاں تے خیانت نہ کرہی خیر ہیر دی جیو

مران ہونگی الیجہان گوہر اصورت دہی جہین ہیر دی جیو
لنکا کوٹ پہاڑ دا دور دسی فرہاد نون نہر جیوں شیر دی جیو
سانون قہقہ دی دیوار دسی ڈہکان ہیڑی تان کالجہ چیر دی جیو
پہنس مار کی سنگہہ نہ ڈیڈ ہوی اینوین ہونگی دودہ کہیر دی جیو
لوک اکھدی ہین ایرادہ ہتھی اہان ڈہی نہ صورت ہیر دی جیو
وارث شاہ ایہ خواب خیال لوانگون جنگ شیرنی جانی شیر دی جیو

جوگی رکھہ کے انگہہ دنیا الغیرت کدہ اکھیاں نیتا پلٹیا ئے
سنی جوتیان جوکید یوچہ آئون ساڈا دہرم تے نیم تین ہٹیا ئے
لٹ پٹکی ہال نکھٹیائی کٹ پہاٹ کی کہوہ وچہ سٹیا ئے
بکر سید سیون نال پہوڑیا ندی جو ریار وانگون ڈہا جٹیا ئے
دووین بنہ باہان سرون لاہ پٹکا گنہگار وانگون اونہون جٹیا ئے
ویکھو بابجھی نے سید ہینیا لکیتی جوین مالدی ہور نون ہٹیا ئے

ایہ ہیر دا وارثی ہو بیٹھا چادا یروں سوکہ وچہ سٹیا ئے
ایسی جوگینی سید ہیر نال کیتی روم روم تہین خون ایہٹیا ئے
برا بولدا نیر لیٹ اکھین جہابانیان ستھہ وچہ لٹیا ئے
کھڑ لتان پہوڑیا نال جتیان دہمون گیانال عمر ہٹیا ئے
نشانہ ہیلی کٹ چلچور کیتا لنگ ہینکی سنگہہ نون گہٹیا ئی
وارث شاہ خدائیدی خوف کولون ساڈا روندیاں نیر کہٹیا ئے

کہیر مار کہا کی ترت بہج چلیا واہ واہ روند اگہر آوندا ئے
ایہ جوگیڑا ہین جج دہاڑ کے حال آپنا کہول دکہاوندا ئے
نال پڑہی قرآن تی دی ہانگان جونکی پاوندا الہڑ ہٹاوندا ئے
اجو اکھیا لیو اندہ ہیر یار وایہ غضب فقیر نے چایا ئے
فقر مہر کردی ساری خلق اتے اوس قہر دا سبق پڑہایا ئے

ایہ دیو او جاڑ وچہ آن لتہا مال گہر کیاں جند گواوندا ئے
ایہ قارون دے دیس دے قہر جانی بڈہی لوہڑ تے قہر کماوندا ئے
میںون مار کی کٹ تہ یار کیتا نہند اکہو لگی جیٹ دکہاوندا ئے
میر اہستی دا کیوڑا مار جندون کم کاج تہین جا گوایا ئے
وارث شاہ میاں لوان بانگ ویکھو ڈیوادمی ہکو لیاں ئے

ڈیکھو عقل شعور جو مار یا نے تا نبا بازدی ہتھ پہیر اونی نون
سپ مکر دا پرمیدی پہیر کڑیا سلیمان آیا جہاڑا باونی نون
راکھا جواندی ڈہیر دا گدھا ہویا انہاں گھتیا حرف لکہائی نون
اونہان سپیدا ماندی سد آندا سگون آیہی سپ لڑاونی نون
جو ہنیار گے دند موس ہویا آیا ماندی سپ پھڑاونی نون
اجو ہڈائی اپنوں جاندا ہی ڈیری جاکی آپ لیا یا نے
دو کہہ درد گئی سبہ ٹھیر والے کا ہل وہلے نے فیر ڑا یا ہیا نے
جیندی وبخلیدی وچہ لکہہ منتر ایہ اللہ نے ڈیدبلائیا نے
نال سہتی دی حال تے رب ترٹہا جوگی دلاندا املک آئیا نے
تسان دہراندی ہکھو مراد حاصل دہیو دان ایس جیرکون گیا بانے
ٹھہان جواوندا لیں وہٹی اگون سا ہوریان پلنگ چہا باونی
منتر اک تے سیتیان دو آون اللہ دلیان کہیل رچایانے
دہوان مار بیٹھا جوگی ٹدنا ندا اج کہیڑیان نی خیر پایانے
بہلا ہویا جی گسیدی آس تینے رب وچہڑیان یار ملایانے
رنان ہوہ کی لین شہزادیا نینون ویکہہ فقر اگون بنایانے
بہلکے ایتھے نہ ہووسن دو نوین کوڑیان سانون تیگن ایہا نظر آیانے

بہکیہا گہنڈ دی ڈہیر دا سپا را کہارنڈ اگھتیا ساگ گڈونی تو
کرجان جہان اوہنا دتر آئی ماندی لیک کرونے نون
نیت خاص گئے اوہنان سد آندا سیا آیا ہی کن کہسکاونی نون
وسدی جہگڑنی جوڑ کراونی نون ٹڑہیون پیٹ بوٹی بیچاونی نون
وارث بندگی واسطے گہتیا سین آ بیٹھا ایں بیٹھ کہاونی نون
بہلا ہویا بہینان ہیر بچی جانون سنمٹنی داویدہن آیانے
جیہڑا جھنڈ چودھر امیان چاک ہویا وٹ دسنی جوگ کمایانے
شاخان زنگ بر نگیان ہون پیدا سانون ماہ جو مینہ وسایا نے
انہان سکدیاندی دعا رب سنی اوس وانڈ ہیر دا یار آیانے
اہدی بہیری کلام اج کہیڑیان تے اسم اعظم تے اثر کرایانے
ویرا راہد دیکھو ایتھے کوئی ہوندا جگدہور بہلا وپایانے
کہسکو شاہ ہورین آج آن بیٹھے تنبوآرا ودہا لوآن لایانے
گہتون لکھہ گردی خدا سچا دو کہہ ہیر دا رب گوایانے
سہتی آپنے ہتھ اختیار لیکی ڈیرا ڈو ماندی کوٹھڑی پایانے
آپی دہار ڈوبدی اگی مال وتا پچہون گہسوہ ڈہول وجایانے
جدون جوگی تے ربدی مہر ہوئی کلر شور وچہ باغ لوایانے

وارث شاہ شیطان بدنام کرسولون تہال دیوچہ بہنایانے

کوڑیان جاکی آگہیا ہیر تاہین نے دہشیٔ اج دو ہاہین نے
تینون دوزخ دی انج حرام ہوئی رب وچہ بہشت دی پائین نے
تیری رب نے آس پہونچا دتی اج یار دنیال ملائین نے
وہٹی جیوندی بچی ہین بہلا ہویا جوگی جہاڑ ا پالجائین نے

رلی انجیات پیا سیانون حد جوگیاں دیوچہ آئین نے
پوری رب نے بیلکے تار ین تون ہوتی لالدنیال پوائین نے
رب آپ سچی اکرام کیتا بیڑی روڑہی بہو ہنی لائین نے
ایہ جوگی ناہین دے قطب کوئی جس آپنا فضل کرائین نے

ہیر آیا یار ملاونا دہطائی اسان کم تیرا سرانجام کیتا
بھابی ہتھ پھڑا گئی توڑ دتی کم کھیڑیاں دا سبھو خام کیتا

تیرے واسطے ماپیاں نال کیتی جوین علیہ دے نال غلام کیتا
جدون کوٹھیوں نکلی دوڑ چلیا ہتھ بنھکی سبھتے سلام کیتا

موہنوں کہو مراد جو ملے میتوں اہو تدہ تھین طلب انعام کیتا
جو کجھ ہوئی نے سیتا دے نال کیتا اوہی دہسر نال جو رام کیتا

ملی شاہ مراد تا موٹی جیوان مین جا مکی اج آرام کیتا
بادشاہ جبول مہربان ہویا اوہی ربنے آن مقام کیتا

دل وچ جان تھین ہو کی ہل گیئے جدون رانجھے ذکم سرانجام کیتا
وارثشاہ ہتھ ہیر دی لاج رکھیں تیرا جان کے کم تمام کیتا

رانجھے ہتھ اوٹھا دعا منگی ربا میلنا یار کو آرنے دا
ایس جبد دے نال ہے کم کیتا بیڑا پار کرنا کم سارنے دا

پنجان پیر اندی ترت آواز ہوئی ربا یار میلیں اوس یار پیارے دا
فضل رب کیتا یار آن ملیا اوس شاہ مراد پکارنے دا

[illegible]
ڈٹھی شاہ مراد دی [illegible]

شالا دہگا آوی ہش ڈھک نیڑی آ دہڑ مین کجاوہ ڈاریے دا
ہیر گئی قطار کو راہ کتھے کوئی سحر کیتو ٹونی ہاریئے دا

دائی سو ئیدی پوتری ایہ ڈاچی کہن چوک بلانی نوں لاڑیے دا
وارثشاہ لنگور دی ہین دلدل ایہ فرشتیاں اوہ ہتھ چیاریے دا

سبھتے لئی مراد تی ہیر رانجھے روان ہو چلی لاڑی لاڑیاں نے
راتو رات گئی لیکے باز کونجان ہیران ناگ کاڈیاں سٹیاں لٹیریاں نے

پتو دہاپ گئے لیکے دا ہو دا ہی بجھیاڑان تیڈیان یار دیاں نے
وقت ہلانڈا ہو یا جان ہا لیا ندا ڈیکیا گلین نجالیاں جاہریاں نے

اجو جہردی گھر انہوں سنہ لگی اوہنان دیکھکے گلان خیاریاں نے
اوہنان اندروں باہروں خبر لیکی گلان آبو چہ ایہ ننانیاں نے

جیہڑا آیا ہیر دی لوہی دی وچہ پتا اوہنوں جا مگران ہوکان ماریاں نے
ساری شہر دے وچہ دہم تے شور ہویا کرن کیرنے ق زارو زاریاں نے

جہگا ہیر تے سبھتے ذی چوڑ کیتا نک وڈہ سٹیا انہان لاڑیاں نے
لیگیا اودہا لگی اوہنان جج ہوئیاں حلگیدے وچہ خواریاں نے

مگر اوہنان دی واہران دوڑ پیاں بکڑ برچھیاں تیز کٹاریاں نے
ہا رہا، ہوئی وچہ کھیڑیاں دی ویکھ انہان نے واہران چاہڑیاں نے

فجر ہوئی کروانا نے کوچ کیتا ویکھ کھیڑیاں واہران چاڑیاں نے
جڑیان دین اہاندیان کتنی نون ایہ مہریان تیز کٹاریاں نے

میاں جہیان بیگانڑی نار راوین من دوزخون تلی چواریاں نے
ایہ مہریان مثل شیطان دی ہین کام والیاں دیا قطاریاں نے

وارث شاہ نایان نال جنگ بدا کھیڑیان کل منائی داہریاں نے

اجو مہر نوں لوکاں نے خبر دتی تیرا چوڑ جھگا اج ہوگیا
کہی ہوئی تقصیر اج اسان کولوں تیر غصے دا سینیہ پروگیا

بجلی پئی اسمان تھین اگ غیبوں سبہ باغ بوٹا صاف ہوگیا
جوگی ہیر نوں لیگیا سنی سبھتے سا ڈا شرم حیا سبہ کھوگیا

زمین سخت آسمان بی دور دسی جیہڑا ہوونا سو ہو گیا
ساڈا جیونا بہت محال ہویا وارث شاہ سن اندروں رو گیا

اک جان بیٹھی بہت نال خوشی بھلا ہویا فقیر اندی آس ہوئے
اک جان روندی جوہ کھیڑیاں دی اج دیکھو تو چوڑ نکاس ہوئے

اک لے ڈنڈی ننگی جان بیٹھی یار وچ سی ہیر اُداس ہوئے
ایہو درد سی ہیر نوں سنوں یار وِدر ات ڈھہی ہیر اس ہوئے

اک چتر وچ جاوندی ہیر ان بہو ہمجو مراد فقیر اندی راس ہوئے
وارث شاہ کی سندیاں ڈھل لگے جدوں اُستر کلال پاس ہوئے

پہلیاں واہران آن مراد میاں اگی کٹک بلوچاں چاہڑ دتے
اگر تیر کشان تے کمان ورتی کہر دنیاں ہتھیار لدی مار دتے

جیہڑی واہر دگھت ہے ہمیشہ یارو واہ واہ کردی سبھ پہاڑ دتے
مار برچھیاں آن بلوچ کڑکے تیغاں مار کے واہر جہاڑ دتے

مارنا و کان سور چی بہن تتے مار جہاڑ کے پنڈ وچہ واڑ دتے
وارث شاہ جان رب نے پھیر کیتی بدل قہر دی لطف نچ بار دتے

جیہڑی جوہ اندر رانجھا ہیر وڑی اوتھے شیر سیہی آدم خور میاں
اجن جیت جرا دسنوں بو آئی اوتھوں دوڑیا کر کے زور میاں

چار و طرف پہری بھکان ہار دا او وہ بیلی وچہ مچایا شور میاں
کن ہیر دی تدوں آواز پہنچی گہنڈی پیا دھمنڈا ہن مور میاں

ہیر آکھدی رانجھیا شیر آیا ہیر کی کن پئی گھنگھور میاں
ہیر یاد کرو واسطا ربدا شیر ہنیں ایہ قہر قلور میاں

پنج پیر رانجھیٹے نے یاد کیتے اوہ آئی نے آکھ دی پہور میاں
مدد کرو خدا ایدا واسطا ساڈی تساندے ہتھ ہے ڈور میاں

جیکر مدد کرو تاہیں گل چنگی نہیں دسدی سانوں گور میاں
وارث شاہ پیران اگے عرض کردا خوشی کرو مینوں دیو تور میاں

پنجاں پیراں زبان نہیں حکم کیتا بچا جا جلدی فتح پا دسیں تونں
جدوں شیر آسی تینوں مارنے نوں تدوں کبر ہنکا گوادسیں تونں

گرجا جری عجز توں شیر اگی اہنوں سنت دنبال منا دسیں تونں
جیکر منسی عرض اوہ ناہ تیری وارث ادسنوں ہانکا سیں تونں

رانجھا ہیر گئی اوہ کوہ جدوں تدوں دیکھے شیر اُوتھے دوڑیا ئے
بہکاں ماردا تے لاندا چھنگیاں نی رانجھے ساہمنی جا اجوڑیا ئے

رانجھا آکھدا اٹھ جا شیر مردا منت نال چاہادسنوں موڑیا ئے
وارث شاہ جا بلکدی پیر موئی شیر مارنی نوں اوتھے دوڑیا ئے

رانجھا آکھدا سُنی تُوں شیر مردا تینوں قسم ہی ہیر فقیر دی جے
اساں عاجزاں نوں کیوں ہانزنا ایں گل بُری ہی ایس تم ہیر دی جے

مینوں اُس ساندا آکھیا جاہ مڑکی سن قسم حضرت دستگیر دی جے
وارث شاہ رانجھا منت بہت کردا طبع تنگ ہے جتی ہیر دی جے

شیر آکھدا رانجھیا سُنی مینوں ست روز طعام نہ کھایا ئی
بھکھا تشنہ تی بہت بیحال ہاں میں رب اج شکار رلایا ئے

تُساں دوہاں نوں رجکے کھا ڈساں میں شیر بھکی چا سنایا ئے
وارث شاہ جتی ہیر آکھدی سانوں رب عذاب چا پایا ئے

رانجھا منتاں کرکے تھک رہیا شیر آکھیاں باز نہ آوندا ئے
رانجھے ہیر اندا حکم پروان کیتا ہر چند سوال ہٹا پا وندا ئے

سنی شیر نے اک جا بات وسدی پنجہ زہر دا چا چلاوندے نے
رانجھا ہیر نوں اکھدا چل پیاری میں بی شیر نوں مار کے آوناہاں
پچھیا چھڈ دیوی جیکر اسانڈا یہ اینویں جان تہیں جا کوہاونا ہاں
شیر بات سنکے رانجھی یار والے دلوچہ پچھیاں کہاوندے نے
رانجھی ویکھیا نہیں خیال چھڈ دا دوہاں باہاں توں پھڑکے بہاوندے
رانجھی کدھ کہونڈ ہی ہیر ذکر ہٹی دی وا کہے شیر دلو چہ کہنیا سو
شیر تر بہیدا بہت بحال ہویا او دہی الکھہ فساد مکایا سو
کہل شیر دی لاہ مرگاں کیتا نہ اس گلی اندر پایا نے
جیٹھی اکھدی شکر خدا ایدائی تینوں رب نے چا بچایا نے
جوہ عدلیدی تنگہی جان دوہاں جنیاں رانجھے یار نوں نیند آ گہیر یا نے
وقت سون دا نہیں ہے ہیر واری زور آوری دراز ہوفیر یا نے
جدوں ہوئی بیسرت پہر سونگئی ہیر تاہیں فر نیند آ گہیر یا نے
دوہاں واہراں انہیں نوں آن ہٹیاں ستا پیا او جاڑ وچہ گھیر یا نے
سہر ہیر دے بیت رکھہ ستا سپ مالتوں انکی گھیر یا نے
لاہ سیلیاں بنہ کی ہتہہ دونویں ہنڈا چا بکاں نال اوچیر یا نے
ہیر اکھیا ستی سو بہ ہٹی نیند ماریا جنیاں رانیاں نوں
ایس نیند نی شاہ فقیر کیتے رو بیٹھے نے وقت وہانیاں نوں
نے سوئی دکھڑی وہم وانگوں غالب نیند ہی دیو رنجانیاں نوں
نیند پت یعقوب دا کھوہ پایا سنیا ہوسیا یوسف دانیاں نوں
نیند ذبح کیتا اسماعیل تاہیں یونس پیٹ مچھی وچہ پانیاں نوں
ہابیل قابیل دے جنگ ہوئی جیہڑ گئی نے قطب لگانیاں نوں

وارث شاہ رانجھا پنجہ جھلکی جی غصہ جیوا وتی بہت للاوندے نے
منت کیتیاں بار نہ آوندا ہی مذہبوں آکے سید الکھہ چالا ہوناہاں
وارث شاہ جی کہیا نہ منتی اپہ اینویں بلوچہ چا مکاونا ہاں
کہند اآدمی زاد کی اکھد ائے پنجہ دو سہر لوار چلاوندے نے
وارث شاہ غصہ نال شیر تائیں رانجھا جا تہیں ماریا چاہوندا نے
خنجر سید جلال بخار ٹید اشکم او وسدیناں چلایا سو
وارث شاہ میاں رانجھی مٹھکے تے کہل شیر دی چا اتوں لاہیا سو
ہیر بیٹھی ہے بہت ویل اندر رانجھی جا لکی مکھہ وکھایا نے
رانجھا خوشی دینال او دہٹہ روان ہویا ترت ہیر جھٹ با سن آئی نے
مستان دی ہی ہیر رانجھی نوں اوس اک نہ رجت سہیڑ یا نے
تذہ برائی فیر نا فیر نا ئی گون ہوئیندے نال کہشیر یا نے
وارث شاہ اوہی سونگئی دونویں دو کہان آنکی بلوڑا فیر یا نے
ڈنڈ مار دی برچھیاں فیر دینی گھوڑ ہی وچہ میدان ذہی فیر یا نے
ہیر بگڑ لئے رانجھا قید ہویا ویکھو جوگیوں آنکی جہیڑ یا نے
وارث شاہ فقیر اللہ دیوں مار مار کی چا گدیڑ یا نے
نیند ولی تے غوث تے قطب مارے نیند ماریا راہ پیدانیاں نوں
نیند شیر تے دیو امام کوہٹی نیند ماریا بڈہی سیانیاں نوں
نیند بہہ سیا سلیمان تائیں دینی نیند چہد اٹھانیاں نوں
رانجھی ہیر نوں بنہ بیجلی کہیڑ ہی دو وین وندینی وقت وہانیاں نوں
نیند فجر دی قضا نماز کر دی شیطان دی تنبوآن تانیاں نوں
خواہش حقدی قلم تقدیر دے گے موڑ ہی کون ایندیاں بہانیاں نوں

کسی تتری وقت سی نوہن لگا تساں ہجیا ہینیاں دا نیاں نوں
نیند مرزیدا سیس کٹا دتا میند کردیی بہت حیرانیاں نوں
وقت سوُندا نہیں ہے ہیر واری زور آوری توں مکھ لیٹیا وی
دس ہیوُں توں ویر ہاں ساڈیاں ندی کے واہ ہے مشک لپیٹیا وے
راجہ عدلی ہے تخت تے عدل کردا کھڑی بانہ کر کوک سیٹیا وے
روز حشر دی بہہ حساب ہے کو تیر نیال ہے سیاں رانجھیٹیا وے
مین اگہنی ہاں اُوہنہ جا جھیدی اہتی کاسنوں میں بیٹیا دی
اٹر صحبتاں ندی گرجاں غلبہ جاہ جھیدی پاس جھٹیا وی
اُو اُو کو کو کیتا رانجھنی نے او جا کو کدا جہنا گراں ڈہیر اسدائے
بو بو مار کے للکاران کری دہماں راجے ہجیا شور دسدائے
حکم ملک دا تینوں رب سچے کرم ربدا فکر غم کا سدائے
تیری راج وچہ بناں تقصیر مارییا نہ گناہ دتی ناکوئی دسطائے
راجی حکم کیتا چڑہی فوج بانکی آ راہ وچہ گہیریا کہیڑیا نیوں ن
تسیں ہو سدہے چلو بائیں راجی جھیڈ دیو کہا جھگڑیاں جھیڑیا نیوں ن
بنہ کہڑ انگی کے تاں چلو ئے اپے نہیں جاندی اسیں کہیڑیا نیوں
کہیڑی راجیدی آن حضور ہوئے صورت بنی نے آن فریاد دیاندے
میتہوں کھوہ فقیر نے اُوٹھہ بہتی جوئیں مسیاں نوں دُوشا دیاندے
جیتیاں داہڑیاں پگڑیاں دیکھہ بہولیں شطاں ہین اندرون وادیاندے
اید اجھوٹہہ اپرادہ ایہہ بولدے ایہ تاں جھگڑی ہیرا دیاندے
کہیڑیاں جوڑ کے تہتہ فریاد کیتی نہیں وقت ہن ظلم کمادیندا
وہڑی وردیاں نڈہتیاں موہ لیتاں آتے علم حج تاں ولاوندا

نیند ویکھہ جو ستی نوں وقت پایا پہری ڈہونڈدی ماوں دانیاں نوں
سادہی تن ہتہہ زمین ہے ملک تیرا وارثشاہ کیوں ولیں ولانیاں نوں
ہا رہا ہتہی رت ماہ لیا دتی عقلہ ہار جلیکیٹیا وے
جیہڑا کھنڈیا وچہ جہان ساری نہیں جاوناں موُل سمیٹیا وے
بناں عملدی نہیں نجات تیری پیا مارئیں قطب دیا بیٹیا وے
کھڑی بانہ کرکے ہیر اکھدی ئے میر لوئیں نہ گجہ گہمبیٹیا وے
نہیں جور بہشتدی ہوجاندا گدہا زرید نیال پو بیٹیا وے
وارثشاہ تاں بنا لوہا ہووے ناہیں جھیڑ کیمیاندیاں ڈٹیا وے
راجی اکہیا لیو کہاں خبر ماری وکہیا شور تے ظلم ہر اسدائے
رانجھنی اکہیا راجیا چڑیں جیویں تیرا راج تے حکم اکہستائی
تیری ڈہا کن پئی روم شام اندر بادشاہ ڈری آکس پیاسدائے
لکھے پیاسدیئی شہد ہو دے نیڑی وارثشاہ جگ وچہ پیاسدائے
راجہ اکہدا چور نہ جان پاوے چلو جھیڈ و کہاں کمینیاں نوں فیریاں نوں
پکڑ وچہ حضور دے لیاؤ حاضر راہزناں تے کہو ہیراں ہیریاں نوں
وارثشاہ جیں سورجان گراں لگے اوہ پیڑہنی آہنی فیریا نیوں نوں
رانجھی آکھیا کھوہ لیچلی نڈہی ایہ کھوہ ہر دو پہر سیدا دیاندی
ہیر آہیاں تیری اگے رانجھیا حب ایہ ٹہری دربار جادیاندی
میں فقیر غریب اناتھہ جوگی تینوں کران دعا آبادیاندی
وارث باہروں ہے سوتی سیاہ اندر تنبو ہوں جوئیں الٹا دیانہے
ایہ ٹہگ ہے باجید الاید اکھوٹہا سحر جاندا ہر مٹہوں جھا وندا
سادی نوُنہ نوں اکدن سپ لڑیا اوہ دیت سی ماندری لیا وندا

سہتی دسیا جو گیڑا باغ کالے ڈہب جاندا جھگڑیاں پاوندا
لیندا ودہانون راتوہی رات نہٹھا فقر ولی اللہ پہرا آوندا
اِک ہی ہی اکسے نوں ایہ سادڑی وقت آوسی عدل بتاوندا
راجی چوراں تے یارانوں ہار دیتی سولی ریم ہی چور چڑہاوندا
بادشاہ نوں عدل ہے جچسیگا وقت آوسی عمل تلاوندا
رانجھی آکھیا سو مینی رن ڈہٹھی مگر لگ ہیری آ گھیر یا بنے
چور یار بدنام کر جوگڑئیوں مینوں مار کے چاکدہیڑیا نے
پنجان پیر اندی ایہ مجاور آنی نہان کدہرن کن سہیڑیا نے
ویکھو وچہ دربار دی جھوٹھ بولی ایہ بڈائی پہیڑ یا پہیڑیا نے
کوہی روز جہان تے وار لیتی بہلا ہویا نہ چا نبیڑیا نے
راجہ آکھدا کراں مین قتلسا ری تیری چیز نوں وی جی چھیڑیا نے
چہڈار لیاں جوگ چہپاں ہٹے پر کہوہ نوں اجی نہ گیڑیا نے
راجی آکھیا تساں تقصیر کیتی ایہ بڈا فقیر رنجانیاں جے
رکھی جیٹ نہ جاندی کسی تائیں تسیں آپنے قدر پچھانیاں جے
راتیں چور تی دینہ اودالیا تے شیطان وانگون جگرانیاں جے
قاضی شہر دا تساں نوں کری جہوٹھہ مرجان سولیاں مذ یا تسا مانیاں جے
فقر جاکی السیوں ہار اجی نعلین بہت غریب ستانیاں جے
جدون شہر دی آگئی رجوع ہکو قاضی آکھیا کرو بیان میاں
گھیڑی آکھیا ہیرے ساک خیگا گھر چو چکسیا کدے جان میاں
جنج جوڑ کے اساں ویاہ آندی تکی خرچ کیتی ڈہیر دان میاں
دوہ ودو رسم کیتی ملاں سد آندا جہنوں حفظ سی فقہ قران میاں

منتر جہاڑ ینوں اساں نے سد آندا اساں نوں کم سی جنہ جہند اوندا
وچون چور تی باہروں ہار دستی اس تے ول اجے بہیکھ وٹاوندا
راجی جی یار دا عدل توں کریں ہا کریں رسمی فضل کراوندا
اقتل الموذیات قبل الایذا کہیا فائدہ جھگڑیاں پاوندا
بہلا کریں تاسیوں مار سٹیں حکم آیا ہی چور مکاوندا
نہٹھا خوفتوں ایہ سن دلسوالی پچھے کتک از غیب اچا ہڑیا نے
میاں آپ شیطانوں جا چہپاں آدم وچہ اکو دبیڑیا نے
سبہ اجیاں اہنانوں ہک جھنڈیا تیری ملکو چہ آگئی چہیڑیا نے
مجروم ساں غمانددیاں بھریا ہیر الا آڑ اگہاہ ادچیڑیا نے
آپ وار تی بنے اوس وہٹر یدی مینوں ہار کی جا اودہیڑیا نے
سچ آکھہ توں ہار کی کراں پرنہ کوئی برا اس نال جی بہیڑیا نے
وارثشاہ مین گردہی ہا بہوندا سر می سر جہو نا ہلبیڑیا نے
کن تک وڈہا دیاں جا ہر سولی انیوں گئی ایہ گل نجانیاں جے
زناں کھوہ فقیر اندیاں راہ ماران تینو کبر دی ہا تسیں تانیاں جے
مارکہیل تساڈی مین کہچہ کڈہاں میری رجہ بوجہ بلانیاں جے
ایہ نت ہنکار نہ مال رہندی کدی موت تحقیق پچھانیاں جے
وارثشاہ سہراندی رات فوگون دنیا خواب خیال ہے جانیاں جے
دیو کہول سنا کئی بات مینوں کراں عمر خطا بدنیاں نو میاں
اجر کہیڑ یدی نپت نوں خیر کیتا ہورلا تہکی لوک تمام میاں
لکھہ آندا مانذی دیکھی لکھی سن ہندو جان دینی مسلمان میاں
اساں لا کئی دم ویاہ آندی دیستمک ہیا سبھو جان میاں

ایہو عرض لوبال جناب اندر رب ہجلد ارہی ایمان میاں
ساری خلق خدا ایدی جاندی اے شاہد نجر تی شتہ جان میاں
اساں کہو لکی سبہ احوال کہیا جہوٹہہ بولنا بہت نقصان میاں
راون وانگ لے چلیا سیتا تائیں ایہہ پہوہڑ تیز زبان میاں
رانجہا آکہدا اچہوں کہاں ایہہ چہپیا کتہوں دامن نال چہموتا جی
ساری ملک ایہہ جہگڑا پیا پہردا کسی شکیا تی نہیں ہویا جے
کتہوں آیا ایہہ کالو چہ بہکہی مردا ایہہ چا کسی مہر دیاں کہویا ئیں
چہیں نڈہڑی وچہکی گرد ہویا ملیا ہویا سیالاندیا گوئیاں نی
موجو چودہری دا پت آکہدے سن پہلگ ہزار یدیاں کہویا ئیں
نوشیروان گیا عدل کیتا ئے کنجری عدل تنبو لیا ندا
نشتر مار کے کہنب دی کری گگڑ بیر ہم دی کری حمو لیا ندا
انب بیج تندور وچہ کری ہریا بنے ملیوں بالکا ادیا ندا
رانجہا آکہدا ایہہ جو عرض میری تینوں علم ہی فقہ اصول میاں
قالو ابلی دی روز دا قول ایتہا ہیر ہیر دے نال قبول میاں
اندر لوح قلم دی لکہہ چہڈیا روح روح دا اصل ملول میاں
ایسی حال ہوا ایں دیدار دینا نت منگی دعا رسول میاں
عاشق سوئی جو عشق وچہ رہی قایم کدی ہونہ بہی ملول میاں
قاضی آکہدا بول فقیر میاں چہڈ جہہ دی دیڑ بیاں لنون
ایہو جاپدی شرم حیا وسی حو ارکیتا جی سیالاں وچ کہیڑیا نیں نوں
پیچہے میلکی جیو پیا ڈر کہیا ئی اوہ روا سی وقت سہیڑیا نینوں
پہلا مجہیا آگی دعویاں دتے ہے سلام وچہلا ہیترا نتوں

ساڈی نوں نہ ادی جکڑ بہتہ ساڈی ہوسی مہر تدوں رحمان میاں
شاہد پاس بہا نکاح بدہا جوین لکہیا وچہ قرآن میاں
ربا دین دا حق ایمان کہیں حقدار نوں حق پہچان میاں
وارث شاہ ایہہ نوں ہ جی رہی سانہی تدوں حقدا حق ایمان میاں
راہ جاندڑی یوں نہ کسی جہمڑا ایہہ بہوتاں کتہوں بہوڑیا جی
وارث شاہ کسنبے دی پہو گو نگہوں او سدا اگروں رسا نچوڑیا جی
لوک کرن وچار جوان بیٹی اونہوں فکر شہر بکاندیاں بولیاں دا
نہیں جار کے مجہیا دعویاں تے ہویا وارثی ساڈیاں ڈولیاں دا
حق کرن جو عمر خطاب کیتا تہہ ودہنا جہہوٹیاں ڈولیاں دا
ما دکہیڑی ٹہگدی بات ساری حلیتاں کرن ہتیاں توں دولیاں دا
گنگہے لوہید نا کی بیٹے واہی سرداری ٹڑی کسیو لیاں دا
وارث شاہ سبہ عیب دا رب محرم ایہوں سانگ ہے مکرٹیاں نولیاں دا
راہ عشق دا عاشقاں سن لیتا جیہڑا منیا ہے رسول میاں
او سعقول تہیے روح ملن آپے دال صاد دی وچہ وصول میاں
انہاں عاشقاں آسرا رب دا ئے جنہاں منیا ہے رب ہول میاں
ساںوں عشق مجازدی لوڑ ناہیں کیتا عشق حقانی قبول میاں
وارث شاہ نوں نال شفاعتاں دی رب دے دیدار وصول میاں
اصل گل سو آکہہ درگاہ اندر لا یند کر جہگڑیاں جہیڑیاں نوں
ساری دیس وچہ ہو وے ایہہ ندہی دونویں پہیڑی نیا اپنی فیریا نینوں
انہاں جاپدی شرم ہے دور کیتی مفت جہگڑدو نال کہیڑیا نوں
اینویں پہنڈا جہاڑ جیب چکون ہن وہیڑدی ایہہ کہیڑیا نیوں

اٹھو گھر لیو سن گھن والیو ایہ قاضی جی وڈہ دی تیریاں نوں
دنیا داراں نوں عورتاں نہ فقراں منیاں چھوڑ کر جھگڑیاں جھیڑیاں نوں

قاضی بہت جی اوندا ترس تینوں بیٹی آپ بخشدی کیڑیاں نوں
چھڈ دیہ چھیا دنیاں جیہے نہیں جالسین ورتیاں ہیریاں نوں

نت ہال پرایا چورا کھاندا ایہ دس مسئلہ راتیں فیریاں نوں
عیسی کلہاندی بگڑیں گے وارثشاہ فقیر دی فیریاں نوں

قاضی آکھدا دس فقیر سائیں تے شاہد حال جو تیرڑی جے
از غیب بے خبر نہ جانیں تاں شرح ظاہر پرست سویرڑی جے

باجھ شاہد نہیں ہے روا تینوں شاہد باجھ نہ ہوں نبیڑی جے
فیصل کراں خرخشہ نوں میاں وارث جھب آکھ سنا سہیڑی جے

قاضی کہوہ دتی ہیر کھیڑیاں نوں یار وایہ فقیر دغولیا جے
وچوں چور تی باہروں ساہد دینی مکیوں لے وتی اولیا جے

دغاداریں جیہا گرو کلاکاری بن فری مشائخ ہولیا جے
جدوں دغنی آون تا صفا گالی آکھیں مینہ بھی چاء اولیا جے

ہیر کہوہ دتی چلی واہ ہو داے رانجھا رہیا مونہہ کجھ حیران یارو
اوہ جاں کی نکہڑی غرق ہووی وہل دیس نہ زمین اسمان یارو

کہیپ مار کے کہتری سڑی بوہل جتے عملیاں اندر رڑی جان یارو
ڈورا ڈیکھکی ہیر شکار دوں ہتہوں جیہناں ندیوں باز اڈ جاں یارو

اونہاں عقل تے ہوش نہ رہیا نور مہندی سر جیہناں دے پین دوان یارو
ہیر لاہ کی گھنڈ حیران ہوئے حجرہ دی وچہ میدان یارو

وچہ اوٹنی سہمدیاں جیہے جوین وچہ قربان کمان یارو
چپ چپ شکل ہو بولنوں رہی جپتی بناں جدی جوین انسان یارو

تکھے دیدڑی وانگ ماہتی دی مل کڑ بیسی عشق میدان یارو
گہونڈی تے جوگان دے دیس تاں دیکھاں کھیڑی پنڈ لیجان یارو

سر تن مت نہ رہی بہ جا اوسدی سرنو صدی آیا طوفان یارو
وارثشاہ دو نویں پریشان ہوئے جوین پڑھیاں [illegible]

رانجھا آکھدا جاکی ویکھنے ایں برا سوت نہیں ایہہ دجوگ ہے نے
پئی دہاڑ دی لٹ لیے چلی مینوں ایہ دو کہہ کے جاندا لوک ہے نے

ملی اوسنوں ہیر سواہ مینوں تیری نام دا آسانوں لوگ ہے نے
سوکن بن گواند گو پتیایاں دا اہلی مرد دے باب دا روگ ہے نے

خوشی گہٹ ہووں مرد ہیل وانگوں گھیرین جیہناں دے نت دا سوگ ہے نے
جدوں کدوں محبوب نے چہڈنا ایں کالا ناگ خدائیدا جوگ ہے نے

تہناں وچہ جہان کے مزہ پایا گل جیہناں دی لیستہ جوگ ہے نے
جیہڑا آپناں خوراکدی گشتی کری اوس مردنوں چاہنی بھوگ ہے نے

کاہنوں طرف میری ہیر ویکھنی ایں رانجھا آکھدا ایہہ ٹھگ روگ ہے نے
اسمان ڈھہ پوی تاں نہیں مردی باجھ جہاں جہاں تے جوگ ہے نے

کان کونج نوں ملیا تے شیر ہووے وارثشاہ ایہ دہرن سنجوگ ہے نے

ہر وقت جی فضل دا مینہ وسی براگوں بناوندا ڈہیاں نوں
لب یار دے آبحیات باجہوں کون زندگی بخشدا کٹھیاں نوں

تیری ہیری ایہ پریت سی لڑی اینویں کس منگاون ہرا جہٹیاں نوں
بناں طالع نیکدی کون موڑی راہ بھجے جو گئے رتیاں تہٹھیاں نوں

دونویں راہ فراق دی ہار بیٹھی کرامات سُناوندڑے رہیا نیوں
ہیر نال فراق دی آہ ماری ربا ویکھ لے ساڈیاں بھکھن بھائیں
اکی سیل سایاں تجھنا یار مینوں کے دو ماندی عمر دی الکھ لائیں
ربا قہر پائیں اوہ شہر اوتے جیہڑا گھت فرعون ڈُبایائی
جیہڑا پایائی قہر تے نال غصے وچ اگ دی چا پوایائی
جیہڑا قہر دا یونس پیا بدل اوہنوں ڈہمری نگلایائے
جیہڑا گھتیو غضب تے برا غصہ یوسف کھوہ دے وچ پوایائے
جیہڑی قہر دے نال اوس بدریوں امیر حمزہ نوں چا مروایائے
لگے بہو بہری تیز زبان کولوں حسن زہر دے نال ونجایائی
ہتھ جوڑ کے ہیر بد دعا دِتی سارا اوہ دُکھی حال سنایائے
رانجھی ہتھ اوہنا دعا منگی تیرا نام قہار جبار سائیں
سارا شہر اوجاڑ کے ساڑ ربا توں مجھ غریب دی داد پائیں
جویں اندہ تی قہر دی نظر کر کے بھکیا سرن تے پر رُشنایائی
قہر کریں جو ہید ر کا کون ماریو جھنڈ منڈا تائیں دھمکایائے
اوہا کروپ کر جیہڑا اہلیا جوگی بسوامتر وں کھیس کرایائی
دن چار جو لاگی بھیل بھیکھم جیہڑا کیروآں دی گل پایائی
کھیت جو پائی کشن راجے مندی کا ہتھ توں چا بہایائے
کھیت کروپ جو رام لچھمن کولوں سوپ نکھا دا نک کٹایائے
جو دہ وچ جو رام ملنیں لچھمن کھنب گرندی ماب نہایائے
کھیت کروپ سنا دمیچ ماریو جہانڈیو دا گونڈ پہرایائے
اُوس دا اکھنا رب منظور کیتا ترت شہر نوں اگ لگایائے

وارث مار کے آہ تی شہر سارا تو بادشاہ جا اساں مٹھیاں نوں
اگی اگ بھجی پئی سینہ ماسی ساڈی واہ نہ چلدی جویں راہیں
ایڈا قہر کیتا دسیو لیاں نے ایس شہر نوں قادرا اگ لائیں
جیہڑا نازل ہویا ذکریئے تے اوہنوں گھت شیر نے چیرایائے
جیہڑا پایائی قہر تے ست تختوں سلیمانوں بھٹ جھلکایائے
جیہڑی قہر تے غضب دے مار کافی اسمٰعیلنوں ذبح کرایائے
جیہڑی قہر دے نال پیر شاہ مرداں اکنہر تھیں قتل کرایائے
جیہڑی قہر دے نال یزیدیاں توں امام حسینؑ نوں چا کُہایائے
اوہ قہر گھتیں ایس دیس اُتے سبر جیہڑا عادیاں دی پایائے
وارث شاہ سُنی رب دعا ہیر مینوں کہیڑیاں بہت الکایائے
توں تاں آپنی نام دی نیاں چھپیر ایس دیسنوں قادرا اگ لائیں
ساڈی شرم رہی کرامات جاگے ترت ہیڑیاں ساڑ دیاں جالائیں
سہر گاپوری امرپوری اندرپوری دیوپور مہکوس تے لایائے
رگت سیپ مہکیا سڑن لاہ سے پرچند کر ہلک وچ آیائے
اوہا کروپ کر جیہڑا اپاندواں تھوں جگھا بوٹ دیو چہ کرایائے
قہر پائی جو گھیت ہرناکسی تے نال نکھاندی ڈنڈ پرایائی
گھیت کرو جیہی پائی گل کہتر دی کسی کہو نے سین گلوایائے
کھیت کروپ جو دردتی نال ہوئی پرت نال پہراند بجایائے
کھیت کروپ جو بالی تے رام کیتا بلی سند دی کھیڈ مکایائے
اوہ کروپ کر جیہڑا استنیاں تے جگ جگ ہی دہم کرایائی
جلدوں اگ نے شہر نوں چوڑ کیتا دم ترا تہ باس فرایائے

آمدن رانجھا در خانہ خود

جوہ وچہ ماہی مہیں چاردی سن رانجھے ہیر دل کرن مٹھیاں سنائیاں نے
ماہی پچھدی رانجھیا دس بھائی تیری کس تاڑی ہیں کاں بنائیاں نے
کہیا ماہیاں جا کی وچہ سیالیں ڈٹھی ہیر نوں جا کیا بائیا جے
سیالاں آکھیا پرہاں نیر جانا باولن جا کی نڈھڑیوں گھر لیائیا جے
جو کجھ ہیں نصیب سو واج وا ہُن سانتھوں تسیں بے چا لیجائیا جے
سیالاں آکھیا کھیڑ تُو یا وہاں کوئی خیر دا بیج نہ پائیا جے
مری تُسیں تے اوہ کسی کھوہ ڈبی کیہا دیس تے پچھنا لائیا جے

[illegible]

جدوں ہیر دی ڈکی آں ماہیا ندی اونہاں دوہاں نوں لیا پچھان سٹاں نے
وارثشاہ تیری تاہیں کن باٹی جدوں لکھسی عشق دا باں سٹاں نے
داہڑی کھیڑیاں دی سبھو سٹی پانی اک چلی نہیں لائی جے
کھوہ رانجھیوں جنج بنا لیا وے بنہ ہیر نوں ڈوڈ لی پائیا جے
انہاں ہیر تی رانجھیوں گھیرن آندا او دہر کھیڑیاں ندا آئی آیا جے
ہیر دیا یہ دتی موئی گئی ساتھوں ہونہ دہی داناہ دِکھایا جے
اینویں سوڑ کی نائی نوں لور دتا مڑ فیر نہ اسا نوں آیا جے

وارث تساں تے ایہ ہید آہی ڈنڈی تہرانو انگ وچایا جے

ساڈی بہی نوں تساں ہکا سیٹیا بدلی اوسدا ساک دیوایا جے
بھائی رانجھی تے ہیر نوں گھیرن گیا نال غوز دی پینگ چڑھایا جے
بھایاں جا کی ہیر نوں گھیرن لیا ندا رانجھا نال ہے گھیرن سنگا ماتی
ملکھن گیت اوتی کھنڈ دودہ چاول اگے رکھے پینگ بھایا تی
جا وبھایاندی جنج جوڑ لیا وین منزدا اڑکے بہت سمجھایا نی
اونہاندی جواب تے سوڑ چیڈیا نائی ہتہ ایہ خط بہڑایا نے

[illegible]

طعنہ مار کے نائی نوں سوڑ گھلیا مڑ فیر نہ اسا تیں آیا جی
وارثشاہ دیاں خدمتاں کرن بہتی سارا کوٹ مان تیں حوکرایا جے
لاہ سندراں جیاں سنا شیاں سہر سومنی پگ پہنایا نے
یعقوب دی پیار دسی بیٹ وانگوں کدھ کھوہ تہیں تخت بہایا نے
نالدی لاگی خوشی ہو سبھناں طرف کھیڑیاں ندی او وچ پایانی
ساتھی آدمان جا و ناں چھڈ دینا وچہ خط دی ایہ لکھایانے

وارث شاہ وکیلان نی آونا این عمن جیہڈ سن نال ڈہیر یانینون

کیدو آکھدا ایہہ منول سپنا لگی کدی نہ وچہ سینسار دے جی
اکدہر کرن نکاح ویاہ دیون فردو بٹی ہتھاں ساک وچار دے جی
بہتی کیدو نون آکھدی بچاتو ہین اوڑک ملکی جو چاک دو نویر دے جی
ساڈی تیری اہی بیت اک ہتھاں ساتھوں ہٹی نہ کم وکار دے جی
کیدو جاکی ہیر دی کول بیٹھا بچا صبر کر بات قرار دے
کیدو آکھدا ارہیمنوں مارسٹیا موت چمکدی دما ملوار دے
ساتھی کہیر بابذا نانی آیا جی اوہ مان تہرتی خونگذار دے نے
اے بہن بکلا ویدی بات سانوں لاگی آن ایہو گل تار دی نے
سیالاں بیٹھکی سہ وچار کیتی بہلے آدمی غیرتاں بالدے نی
بہت چہدے کالکا بٹیاندی عیب جو انیدی ہیننے گالدے نی
جہتوں کہا ونہی اودہائے براہنگن دغا کرن اوہ محرم حالدے نی
عورت آپنی کول جے غیر دیکھن غیرت کرن اوسدے حالدے نی
سید شیخ نون بہنیر جاننا این عمل کری جے اوہ چہنڈالدے نی
دولتمند دیوث دی ترک صحبت اگر لگی ننگ کنگالدے نی
زہر دیکی ماری ہیر تاہیں گنہ گار ہو جس جلالدے نے
کیدو آکھدا اہنی نے مارسٹیا گذر گئی ایسی وچہ خیال دے نی
مارسٹیا ہیر نون ابیابانی ایہہ بکہنی اوسدی خیال دے نی
سانوں جنتی ساتھ رلایا جی اساں آسری فضل کمال دے نی
ہیر جان بحق تسلیم ہوئی اوہناں دفن کر خط لکہائے نے
کل شیٔ ہالک الا وجہہ حکم وچہ قرآن دی آیا نے

کدی آدجوگا دمنول ہوئی بچہ سیال تے قول قرار دے جی
اکہن ایہنا جاہ توں جنجر لیا دین ہن ایہہ فسا خوار دے جی
کوئی جا ہی تدبیر پیش ساڈی اگی کیدو دے سبہ بکار دے جی
وارث شاہ کیدو بہت خوشی ہویا کرکے مکر فریب ہزار دے جی
چاچا صبر کیہا مینوں آکھنا ایں ہیر جیو وچہ خوف وچار دے
وارث شاہ کیدو جدوں گل کیتی ہیر قہر دی آہ نون مار دے
سانوں آکہیائی ایں کیدوں نے آ بات پچہدی قول قرار دی نے
وارث شاہ ملکا وڈا الیں آکون ایتھے نواں پیار پیار دے نی
یارو گل مشہور جہان اتے سانوں مہنی ہیر سیال دی نے
پٹ رہی گی ماہ جی توڑ دیئی نڈہی نال ہنڈی بہینولدے نے
قبر وچہ خنزیر دیوث رہسن اولاد سبہ کرند ہن مالدی نے
موتہ تہہاندا ویکہنا خوک ڈہگوں قتل کرو رفیق نہ مالدے نی
ہووی چوہڑا ترک حرام اسلم مسلمان نسبہ اوسدی نالدے نی
کدی کچکڑا لال نہ ہو جاندا جی پروئی نال اوہ لالدے نی
رہندی ہیر لاچار بیمار لگی صورت اوسدی نوانگ کنگالدے نی
مکر زہر دتی وچہ کہول شربت آپنی آپ اوہ گالدے نی
بدعملیاں جیہڑا اکری کوئی جو محرم تہیری والوالدے نے
جیہڑی دوزخاں نون نہ ٹورین گے وارث شاہ فقیر دبیالدے نی
ولی قطب تے غوث سبہ ختم ہوئی موت سبہ ہی رب فرمایا نے
ہاں صبر کیتا تساں صبر کرنا ایہہ دہرن ہی ہندڑا آیا نے

معشوقی ... رانجھے

سو جو چودھری دا پت چاک کہو جو چکیا لا منہ ایں گھوڑیاں چار دا جے ۔ دعا دیکی آپ ٹر جان ڈولی جھنجر ہاریاں ایہ گواریاں جے

سب رسیاندی کرن ہار شتر ہار بدبیندیاں جے مینہہ گہائیاں جے ۔ پیکی جیبا نوں مار فقیر کر گئے ہین ساہوری جا گھکاریاں جے

آپ نال ساگدی چار دوجن بچہے لار جاون بچکاریاں جے ۔ سرداراندی پتراں چاک کرکے آپ ملدیاں جا سر داریاں جے

جس وقت کوئی او دہنی نظر کر دا خوب کردیاں ہار سنگاریاں جے ۔ وارثشاہ نہ ہار ویاں اساں کولوں ایسے سوچ بیٹھین اوڑہ ہاریاں جے

تجویز رانجھے برائی ملاقات

رانجھی فکر کر کی تجویز کیتی کوئین ہیر دا درشن یار لئے ۔ سینہ اگ فراق طوفان تایا ملکے یار نوں کوئین بجھا لئی

ڈھولنہ عشقدا نوین سر فیر گھیریا دل آپنی نوں سمجھا لئے ۔ پھر آکھین دریا ہی عشقوالا پار لنگھنیوں تلہ بنا لئے

کرماں نال ہی لبھدی ہیر دولت طالع ہون چنگے گنج پا لئی ۔ رانجھی اکھیا لٹ دی ہیر دولت جرم گالیئی تے بہیت پا لئے

رنگ ہور وناگی چاوڑی نال ہیر دی انگ لگا لئے ۔ اوہ ربدی نوردا خزان نعمت شو ہدی ہو نگی جرم ونا لئے

اک ہو ونار ہیا فقیر میںنوں ذرہ ایتنا وس بے لار لئے ۔ ہکیں پائیا جیکنا نرم ہندا ذرہ سواہ دی وچہ رلا لئے

کسی جوگ تیتوں سکھیی اسحر کوئی چیلہ ہو نگی گن پڑا لئے ۔ اوہتی خودی گمان منظور ناہین سر وجھی تاں بہیت جا لئے

اجی لوکاندی جھگڑی نال سیکے ذرہ آپنی نوں خنک لالئے ۔ جدوں تن گھرمار دستار دیئی تدوں جھگڑ یدی جا دا لئی

کہنگی ڈانگ ہی چھیڑنا ئین ہن زلف محبوب دی واہ لئی ۔ اگی جھنگ سیالا ندا ہیر کیتا وزہ کھیڑیاں نوں جھوک لائی

کسی جو گیدیاں ہونڈ پائی ۔ ن لیا وہیندا سحر پا لئے ۔ وارثشاہ محبوب نوں تد ون پائیے جدوں آپنا آپ گوا لئی

رسیدن رانجھا جوگی بالناتھ جوگے

بجھی عشقدی اگ نوں وا لگی سمان آیائی عشق جگا ویندا ۔ بالناتھ دی ٹلہ وار اہ پڑ ہیا ستا جا گیا کن پڑا ویندا

یار ملی تاں شکر بجا لائی کیہا واعدہ عمر گوا ونے دا ۔ یار وا گہدی ہین جو ناتھ جوگی ول جاندا یار لنگھا ویندا

اگر روز وچہ بندہ کر گیا جیہا ایسا چاہیے سیکھہ ونا ونے دا ۔ نا امید ہو یا دنیا داریوں تاں فکر لاہیا ئی مڑ فرا ویندا

نالی اگھدا اجی کرامات ہودی نال اگھدا کم بنا ونے دا ۔ پیٹ پال ہلایاندی نال پالے وقت آیا سو گرم سنا ویندا

بندی سوندی لاہ کے چاچڑ سیا کن پاٹکے مندراں پاونے دا ۔ جرم کرم تیاگ کے تہاب میہا کسی جو گیدی ہٹ کا ویندا

کسی لیسے گور دیو دی ہتھ کر یسی سحر سکھیسی کن کہسکا ونی دا ۔ وارثشاہ سیاں اہناں عاشقاں نوں فکر ذرہ نہ جیند گوا ونی دا

ترغیب رانجھا در دان دا

ہو کافری دیندا وچہ ہند ساری آو کسی فقیر جی ہو ونا جے ۔ منگ کہا ونہ کم نہ کاج کرناں کجھ چار ناہین تے چو وناں جے

ذرہ کن پڑا کی سواہ ملنی گور و ساری جگ بندا ہو ونا جی ۔ نہ دہاڑی نہ کسب روز گرماں نا ڈھو نشاہ بہر منت ڈھو وناں جے